

СЛУЖ

НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА Ф

Službeni vestnik
Makedonije

1991 Skopje
Feb 51

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издание на српскохрватски односно хрватскохрватски словенечки, македонски албански и унгарски јазик — Огласи според тарифата — Жиро-сметка кај Службата на општествено књиговодство 60802-603-1125

Четврток, 24 мај 1973

БЕЛГРАД

БРОЈ 28

ГОД. XXIX

Цена на овој број е 6 динари. — Претплатата за 1973 година изнесува 270 динари — Редакција: Улица Јована Ристика бр 1 Пошт. факс 226 — Телефони: централа 650-155; Уредништво 651-885; Служба за претплата 651-732; Комерцијален сектор 651-671; телекс 11756

375.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА СПОГОДБАТА ПОМЕЃУ ВЛАДАТА НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА И ВЛАДАТА НА СОЕДИНЕТИТЕ АМЕРИКАНСКИ ДРЖАВИ ЗА ГАРАНЦИИТЕ НА ВЛАДАТА НА СОЕДИНЕТИТЕ АМЕРИКАНСКИ ДРЖАВИ ЗА АМЕРИКАНСКИ ПРИВАТНИ ИНВЕСТИЦИИ ВО ЈУГОСЛАВИЈА ПРОТИВ НЕКОМЕРЦИЈАЛНИ РИЗИЦИ

Се прогласува Законот за ратификација на Спогодбата помеѓу владата на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и владата на Соединетите Американски Држави за гаранциите на владата на Соединетите Американски Држави за американски приватни инвестиции во Југославија против некомерцијални ризици, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 17 мај 1973 година и на седницата на Стопанскиот собор од 17 мај 1973 година.

ПР бр. 192
18 мај 1973 година
Белград

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

ЗАКОН

ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА СПОГОДБАТА ПОМЕЃУ ВЛАДАТА НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА И ВЛАДАТА НА СОЕДИНЕТИТЕ АМЕРИКАНСКИ ДРЖАВИ ЗА ГАРАНЦИИТЕ НА ВЛАДАТА НА СОЕДИНЕТИТЕ АМЕРИКАНСКИ ДРЖАВИ ЗА АМЕРИКАНСКИ ПРИВАТНИ ИНВЕСТИЦИИ ВО ЈУГОСЛАВИЈА ПРОТИВ НЕКОМЕРЦИЈАЛНИ РИЗИЦИ

Член 1

Се ратификува Спогодбата помеѓу владата на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и владата на Соединетите Американски Држави за гаранциите на владата на Соединетите Американски Држави за американски приватни инвестиции во Југославија против некомерцијални ризици, со прилог, потпишана на 18 јануари 1973 година во Белград, во оригинал на англиски јазик.

Член 2

Текстот на Спогодбата, со прилогот, во оригинал на англиски јазик и во превод на македонски јазик, гласи:

Belgrade, January 18, 1973

Белград, 18 јануари 1973 година

Excellency:

Екселенцијо,

I have the honor to refer to conversations which have recently taken place between representatives of

Имам чест да се повикам на разговорите што неодамна се водени помеѓу претставниците на

our two Governments relating to investments in the Socialist Federal Republic of Yugoslavia which further the development of the economic resources and productive capacities of Yugoslavia and to guaranties of such investments by the Government of the United States of America. I also have the honor to confirm the following understandings reached as a result of those conversations:

1. When an investor proposes to invest in a project or activity within the territorial jurisdiction of the Government of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia, the Host Government, with the assistance of guaranties issued pursuant to this Agreement by the Government of the United States of America, the Guaranteeing Government, the two Governments shall, upon the request of either, consult respecting the nature of the project or activity.

2. The procedures set forth in this Agreement shall apply only with respect to guaranteed investments in projects or activities duly registered in accordance with applicable Host Government legislation.

3. If the Guaranteeing Government makes payment to any investor under a guaranty issued pursuant to the present Agreement, the Host Government shall subject to the provisions of the following paragraph, recognize the transfer to the Guaranteeing Government of any currency, credits, assets, or investment on account of which payment under such guaranty is made as well as the succession of the Guaranteeing Government to any right, title, claim, privilege, or cause of action existing, or which may arise, in connection therewith.

4. To the extent that the laws of the Host Government partially or wholly invalidate the acquisition of any interests in any property within its national territory by the Guaranteeing Government, the Host Government shall permit such investor and the Guaranteeing Government to make appropriate arrangements pursuant to which such interests are transferred to an entity permitted to own such interests under the laws of the Host Government. The Guaranteeing Government shall assert no greater rights than those of the transferring investor under the laws of the Host Government with respect to any interests transferred or succeeded to as contemplated in paragraph three. The Guaranteeing Government does, however, reserve its rights to assert a claim in its sovereign capacity in the eventuality of a denial of justice or other question of state responsibility as defined in international law.

5. Amounts in the lawful currency of the Host Government and credits thereof acquired by the Guaranteeing Government under such guaranties shall be accorded treatment neither less nor more favorable than that accorded to funds of nationals of the Guaranteeing Government deriving from investment activities like those in which the investor has been engaged, and such amounts and credits shall be freely available to the Guaranteeing Government to meet its expenditures in the national territory of the Host Government.

6. (a) Differences between the two Governments concerning the interpretation of the provisions of this Agreement shall be settled, insofar as possible, through negotiations between the two Governments. If such a difference cannot be resolved within a period of three months following the request for such negotiations, it shall be submitted, at the request of either Government, to an ad hoc arbitral tribunal for settlement in accordance with the applicable principles and rules of public international law. The arbitral tribunal shall be established as follows: Each Government shall appoint one arbitrator; these two arbitrators shall designate a President by common

нашите две влади во врска со инвестициите во Социјалистичка Федеративна Република Југославија кои го помагаат развојот на стопанските ресурси и на производствените капацитети во Социјалистичка Федеративна Република Југославија и со гарантирањето на тие инвестиции од страна на владата на Соединетите Американски Држави. Исто така имам чест да потврдам дека во текот на тие разговори е постигната следната согласност:

1. Кога инвеститорите на владата на Соединетите Американски Држави, владата гарант, ќе предложат да инвестираат, со гаранции издадени во смисла на оваа спогодба, во некој проект или дејност во рамките на територијалната јурisdикција на владата на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, владата домаќин, двете влади, на барање на една од нив, ќе се консултираат во поглед на природата на тој проект или дејност.

2. Постапката предвидена со оваа спогодба се применува само на гарантираните инвестиции во проекти или дејности кои се прописно регистрирани во согласност со законодавството на владата домаќин, кои се однесуваат на истите.

3. Доколку владата гарант му изврши плаќање на кој и да е инвеститор врз основа на гаранција издадена согласно со оваа спогодба, владата домаќин, во согласност со одредбите на следната точка, ќе ѝ признае пренос врз владата гарант на која и да е валута, кредит, средства или инвестиции за чија сметка е извршено плаќање врз основа на оваа гаранција, како и стекнување од страна на владата гарант на секое право, posed, побарување, привилегија или основа за постапка што постои или може да се појави во врска со истото.

4. Доколку законите на владата домаќин, делумно или во целост, оневозможуваат стекнување на каков и да е интерес на владата гарант на некоја сопственост во рамките на националната територија на владата домаќин, владата домаќин ќе ѝ дозволи на таквиот инвеститор и на владата гарант да склучат соодветни аранжмани врз основа на кои овие интереси би се пренеле на лицата на кои, според законите на владата домаќин, им е дозволено поседување на такви интереси. Владата гарант нема да бара поголеми права од оние што ги има инвеститорот кој врши трансфер врз основа на законот на владата домаќин, во поглед на кој и да е интерес пренесен или стекнат согласно со точка 3. Владата гарант меѓутоа, го задржува правото во рамките на своите суверени права да постави свое барање во случај на негирање на правдата или на други прашања од државна одговорност, како што тоа е дефинирано во меѓународното право.

5. На износите во важечката валута на владата домаќин и на соодветните побарувања што ги стекнала владата гарант по ваквите гаранции, ќе се применува ист третман — ниту помалку ниту повеќе поповолен од оној што се применува на средствата на граѓаните на владата гарант кои произлегуваат од инвестиционите активности слични на оние во кои е ангажиран инвеститорот — и таквите износи и побарувања ќе ѝ бидат на слободно располагање на владата гарант, за да може да ги намира на своите трошоци на националната територија на владата домаќин.

6. (a) Разминувањата помеѓу двете влади, во врска со толкувањето на одредбите од оваа спогодба, ќе бидат решени, доколку е тоа можно, со преговори помеѓу двете влади. Доколку таквото разминување не ќе може да се реши во период од три месеци по барањето за вакви преговори, истото, на барање на едната или другата влада, ќе му биде предадено, на еден ad hoc арбитражен суд на решавање, во согласност со соодветните принципи и правила на меѓународното јавно право. Арбитражниот суд ќе биде установен на следниот начин: секоја влада ќе именува по еден арбитр; овие два арбитри со заедничка спогодба ќе одредат претседател кој ќе

agreement who shall be a citizen of a third State and be appointed by the two Governments. The arbitrators shall be appointed within two months and the President within three months of the date of receipt of either Government's request for arbitration. If the foregoing time limits are not met, either Government may, in the absence of any other agreement, request the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment or appointments, and both Governments agree to accept such appointment or appointments. The arbitral tribunal shall decide by majority vote. Its decision shall be binding. Each of the Governments shall pay the expense of its member and its representation in the proceedings before the arbitral tribunal; the expenses of the President and the other costs shall be paid in equal parts by the two Governments. The arbitral tribunal may adopt regulations concerning the costs, consistent with the foregoing. In all other matters, the arbitral tribunal shall regulate its own procedures.

(b) Any claim, arising out of investments guaranteed in accordance with this Agreement, against either of the two Governments, which, in the opinion of the other, presents a question of public international law, shall, at the request of the Government presenting the claim, be submitted to negotiations. If at the end of three months following the request for negotiations the two Governments have not resolved the claim by mutual agreement, the claim, including the question of whether it presents a question of public international law, shall be submitted for settlement to an arbitral tribunal selected in accordance with paragraph (a) above. The arbitral tribunal shall base its decision exclusively on the applicable principles and rules of public international law. Only the respective Governments may request the arbitral procedure and participate in it.

7 This Agreement shall continue in force until six months from the date of receipt of a note by which one Government informs the other of an intent no longer to be a party to the Agreement. In such event, the provisions of the Agreement with respect to guaranties issued while the Agreement was in force shall remain in force for the duration of those guaranties, but in no case longer than twenty years, after the denunciation of the Agreement.

8. This Agreement shall enter into force on the date of the note by which the Host Government communicates to the Guaranteeing Government that the Agreement has been approved in conformity with the Host Government's constitutional procedures. This Agreement, upon entry into force, shall replace and terminate the Agreement on investment guaranties effected by exchange of notes signed at Washington on August 15, 1952.

Upon receipt of a note from Your Excellency indicating that the foregoing provisions are acceptable to the Government of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia, the Government of the United States of America will consider that this note and your reply thereto constitute an Agreement between our two Governments on this subject, the Agreement to enter into force in accordance with paragraph eight above.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Malcolm Toon (s.)
Ambassador of the United
States of America in
Belgrade

His Excellency Janko Smole
Member of the Federal Executive Council and
Federal Secretary for Finance of the
Socialist Federal Republic of Yugoslavia

биде државјанин на трета држава и кого ќе го именуваат двете влади. Арбитрите ќе бидат именувани во рок од два месеца, а претседателот во рок од три месеци од датумот на приемот на барањето на една од владите за арбитража. Доколку тоа не се постигне во напред наведениот рок, секоја влада доколку не дојде до каков и да е друг договор, може, да побара од претседателот на Меѓународниот суд на правдата да изврши потребно наменување или наменувања, а двете влади се согласуваат со прифаткање на ова односно овие именувања. Арбитражниот суд донесува одлуки со мнозинство гласови. Неговата одлука е задолжителна. Секоја влада ги поднесува трошоците за својот член и својот претставник при водење на постапката пред арбитражниот суд; трошоците за претседателот и останатите трошоци ги поднесуваат подеднакво двете влади. Во поглед на трошоците, арбитражниот суд може да усвои прописи кои би биле во согласност со погоре изложеното. Во сите други прашања арбитражниот суд утврдува своја постапка.

(б) Секое барање кое произлегува од инвестициите гарантирани во согласност со оваа спогодба, спрема една од двете влади, кое, по мислење на другата влада, претставува прашање од областа на јавното меѓународно право, ќе биде предмет на преговори, на барање на владата која поднесува барање. Доколку на крајот од трите месеци по барањето за преговори двете влади не го решат барањето со меѓусебна спогодба, барањето, заедно со прашањето дали тоа претставува прашање на меѓународно јавно право, ќе му биде поднесено на решавање на арбитражниот суд, избран во согласност со горната точка (а). Арбитражниот суд ќе ја заснова својата одлука исклучиво врз применливите принципи и одредби на меѓународното јавно право. Само заинтересираните влади можат да бараат арбитражна постапка и да учествуваат во неа.

7. Оваа спогодба останува во сила шест месеци од датумот на приемот на нотата со која една влада ја известува другата за својата намера повеќе да не биде страна договорничка на оваа спогодба. Во тој случај, одредбите на Спогодбата во однос на гаранциите дадени за време додека Спогодбата била во сила, и понатаму остануваат во сила за време на траењето на тие гаранции, но во никој случај не подолго од дваесет години по откажувањето на Спогодбата.

8. Оваа спогодба влегува во сила на денот кога владата домаќин ќе ја извести со нота владата гарант дека Спогодбата е одобрена, согласно со уставната постапка на владата домаќин. Со влегувањето во сила на оваа спогодба, се става вон сила и престанува да важи Спогодбата за инвестиционите гаранции, склучена на 15 август 1952 година во Вашингтон со размена на ноти.

По приемот на нотата на Вашата екселенција, во која се наведува дека погоре споменатите одредби се прифатливи за владата на Социјалистичка федеративна Република Југославија, владата на Соединетите Американски Држави ќе смета дека оваа нота и вашиот одговор на неа претставуваат Спогодба помеѓу нашите две влади во врска со овој предмет и дека Спогодбата влегува во сила во согласност со горната точка 8.

Примете, екселенцијо, повторни уверувања за моето најдлабоко почитување.

Малколм Тун, с. р.
амбасадор на владата
на Соединетите
Американски Држави

Неговата екселенција
Јанко Смоле
член на Сојузниот извршен
совет и сојузен секретар
за финансии на Социјалистичка
Федеративна Република
Југославија

Beograd, January 18, 1973

Белград, 18 јануари 1973 година

Mr. Ambassador,

I have the honor to acknowledge the receipt of your Note dated January 18, 1973, which reads:

"I have the honor to refer to conversations which have recently taken place between representatives of our two Governments relating to investments in the Socialist Federal Republic of Yugoslavia which further the development of the economic resources and productive capacities of Yugoslavia and to guarantees of such investments by the Government of the United States of America. I also have the honor to confirm the following understandings reached as a result of those conversations:

1. When an investor proposes to invest in a project or activity within the territorial jurisdiction of the Government of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia, the Host Government, with the assistance of guarantees issued pursuant to this Agreement by the Government of the United States of America, the Guaranteeing Government, the two Governments shall, upon the request of either, consult respecting the nature of the project or activity.

2. The procedures set forth in this Agreement shall apply only with respect to guaranteed investments in projects or activities duly registered in accordance with applicable Host Government legislation.

3. If the Guaranteeing Government makes payment to any investor under a guaranty issued pursuant to the present Agreement, the Host Government shall, subject to the provisions of the following paragraph, recognize the transfer to the Guaranteeing Government of any currency, credits, assets, or investment on account of which payment under such guaranty is made as well as the succession of the Guaranteeing Government to any right, title, claim, privilege, or cause of action existing, or which may arise, in connection therewith.

4. To the extent that the laws of the Host Government partially or wholly invalidate the acquisition of any interests in any property within its national territory by the Guaranteeing Government, the Host Government shall permit such investor and the Guaranteeing Government to make appropriate arrangements pursuant to which such interests are transferred to an entity permitted to own such interests under the laws of the Host Government. The Guaranteeing Government shall assert no greater rights than those of the transferring investor under the laws of the Host Government with respect to any interests transferred or succeeded to as contemplated in paragraph three. The Guaranteeing Government does, however, reserve its rights to assert a claim in its sovereign capacity in the eventuality of a denial of justice or other question of state responsibility as defined in international law.

5. Amounts in the lawful currency of the Host Government and credits thereof acquired by the Guaranteeing Government under such guaranties shall be accorded treatment neither less nor more favorable than that accorded to funds of nationals of the Guaranteeing Government deriving from investment activities like those in which the investor has been engaged, and such amounts and credits shall be freely available to the Guaranteeing Government to meet its expenditures in the national territory of the Host Government.

6. (a) Differences between the two Governments concerning the interpretation of the provisions of this Agreement shall be settled, insofar as possible, through negotiations between the two Govern-

Господине амбасадоре,

Имам чест да го потврдам приемот на вашата нота од 18 јануари 1973 година, која гласи:

„Имам чест да се повикам на разговорите што неодамна се водени помеѓу претставниците на нашите две влади во врска со инвестициите во Социјалистичка Федеративна Република Југославија кои го помагаат развојот на стопанските ресурси и на производствените капацитети во Социјалистичка Федеративна Република Југославија и со гарантирањето на тие инвестиции од страна на владата на Соединетите Американски Држави. Исто така имам чест да потврдам дека во текот на тие разговори е постигната следната согласност:

1. Кога инвеститорите на владата на Соединетите Американски држави, владата гарант, ќе предложат да инвестираат, со гаранции издадени во смисла на оваа спогодба, во некој проект или дејност во рамките на територијалната јурisdикција на владата на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, владата домаќин двете влади, на барање на една од нив, ќе се консултираат во поглед на природата на тој проект или дејност.

2. Постапката предвидена со оваа спогодба се применува само на гарантираните инвестиции во проекти или дејности кои се прописно регистрирани во согласност со законодавството на владата домаќин, кои се однесуваат на истите.

3. Доколку владата гарант изврши плаќање на кој и да е инвеститор врз основа на гаранција издадена согласно со оваа спогодба, владата домаќин, во согласност со одредбите на следната точка, ќе ѝ признае пренос врз владата гарант на која и да е валута, кредит, средства или инвестиции за чија сметка е извршено плаќање врз основа на оваа гаранција, како и стекнување од страна на владата гарант на секое право, посед, побарување, привилегија или основа за постапка што постои или може да се појави во врска со истото.

4. Доколку законите на владата домаќин, делумно или во целост, оневозможуваат стекнување на каков и да е интерес на владата гарант на некоја сопственост во рамките на националната територија на владата домаќин, владата домаќин ќе им дозволи на таквиот инвеститор и на владата гарант да склучат соодветни аранжмани врз основа на кои овие интереси би се пренеле на лицата на кои, според законите на владата домаќин, им е дозволено поседување на такви интереси. Владата гарант нема да бара поголеми права од оние што ги има инвеститорот кој врши трансфер врз основа на законот на владата домаќин, во поглед на кој и да е интерес пренесен или стекнат согласно со точка 3. Владата гарант, меѓутоа, го задржува правото во рамките на своите суверени права да постави свое барање во случај на негирање на правдата или на други прашања од државна одговорност, како што тоа е дефинирано во меѓународното право.

5. На износите во важечката валута на владата домаќин и на соодветните побарувања што ги стекнала владата гарант по ваквите гаранции, ќе се применува ист третман — ниту помалку ниту повеќе поповолен од оној што се применува на средствата на граѓаните на владата гарант кои произлегуваат од инвестиционите активности слични на оние во кои е ангажиран инвеститорот — и таквите износи и побарувања ќе ѝ бидат на слободно располагање на владата гарант, за да може да ги намирава своите трошоци на националната територија на владата домаќин.

6. (a) Разминувањата помеѓу двете влади во врска со толкувањето на одредбите од оваа спогодба, ќе бидат решени, доколку е тоа можно, со преговори помеѓу двете влади. Доколку таквото разми-

ments. If such a difference cannot be resolved within a period of three months following the request for such negotiations, it shall be submitted, at the request of either Government, to an ad hoc arbitral tribunal for settlement in accordance with the applicable principles and rules of public international law. The arbitral tribunal shall be established as follows: Each Government shall appoint one arbitrator; these two arbitrators shall designate a President by common agreement who shall be a citizen of a third State and be appointed by the two Governments. The arbitrators shall be appointed within two months and the President within three months of the date of receipt of either Government's request for arbitration. If the foregoing time limits are not met, either Government may, in the absence of any other agreement, request the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment or appointments, and both Governments agree to accept such appointment or appointments. The arbitral tribunal shall decide by majority vote. Its decision shall be binding. Each of the Governments shall pay the expense of its member and its representation in the proceedings before the arbitral tribunal; the expenses of the President and the other costs shall be paid in equal parts by the two Governments. The arbitral tribunal may adopt regulations concerning the costs, consistent with the foregoing. In all other matters, the arbitral tribunal shall regulate its own procedures.

(b) Any claim, arising out of investments guaranteed in accordance with this Agreement, against either of the two Governments, which, in the opinion of the other, presents a question of public international law, shall, at the request of the Government presenting the claim, be submitted to negotiations. If at the end of three months following the request for negotiations the two Governments have not resolved the claim by mutual agreement, the claim, including the question of whether it presents a question of public international law, shall be submitted for settlement to an arbitral tribunal selected in accordance with paragraph (a) above. The arbitral tribunal shall base its decision exclusively on the applicable principles and rules of public international law. Only the respective Governments may request the arbitral procedure and participate in it.

7. This Agreement shall continue in force until six months from the date of receipt of a note by which one Government informs the other of an intent no longer to be a party to the Agreement. In such event, the provisions of the Agreement with respect to guarantees issued while the Agreement was in force shall remain in force for the duration of those guarantees, but in no case longer than twenty years, after the denunciation of the Agreement.

8. This Agreement shall enter into force on the date of the note by which the Host Government communicates to the Guaranteeing Government that the Agreement has been approved in conformity with the Host Government's constitutional procedures. This Agreement, upon entry into force, shall replace and terminate the Agreement on investment guarantees effected by exchange of notes signed at Washington on August 15, 1952.

Upon receipt of a note from Your Excellency indicating that the foregoing provisions are acceptable to the Government of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia, the Government of the United States of America will consider that this note and your reply thereto constitute an Agreement between our two Governments on this subject, the Agreement to enter into force in accordance with paragraph eight above."

I have the honor to notify You that the Government of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia

нување не ќе може да се реши во период од три месеци по барањето за вакви преговори, истото, на барање на едната или другата влада, ќе му биде предадено на еден ad hoc арбитражен суд на решавање, во согласност со соодветните принципи и правила на меѓународното јавно право. Арбитражниот суд ќе биде установен на следниот начин: секоја влада ќе именува по еден арбитер; овие два арбитрази со заедничка спогодба ќе одредат претседател, кој ќе биде државјанин на трета држава и кого ќе го именуваат двете влади. Арбитражите ќе бидат именувани во рок од два месеца, а претседателот во рок од три месеци од датумот на приемот на барањето на една од владите за арбитража. Доколку тоа не се постигне во напред наведениот рок, секоја влада, доколку не дојде до каков и да е друг договор, може да побара од претседателот на Меѓународниот суд на правдата да го изврши потребното наменување или наменувања, а двете влади се согласуваат со прифаќање на ова односно овие именувања. Арбитражниот суд донесува одлуки со мнозинство гласови. Неговата одлука е задолжителна. Секоја влада ги поднесува трошоците за својот член и својот претставник при водење на постапката пред арбитражниот суд; трошоците за претседателот и останатите трошоци ги поднесуваат подеднакво двете влади. Во поглед на трошоците, арбитражниот суд може да усвои прописи кои би биле во согласност со погоре изложеното. Во сите други прашања, арбитражниот суд утврдува своја постапка.

(б) Секое барање кое произлегува од инвестициите гарантирани во согласност со оваа спогодба, спрема една од двете влади, кое, по мислење на другата влада, претставува прашање од областа на јавното меѓународно право, ќе биде предмет на преговори, на барање на владата која поднесува барање. Доколку на крајот од трите месеци по барањето за преговори двете влади не го решат барањето со меѓусебна спогодба, барањето, заедно со прашањето дали тоа претставува прашање на меѓународно јавно право, ќе му биде поднесено на решавање на арбитражниот суд, избран во согласност со горната точка (а). Арбитражниот суд ќе ја заснова својата одлука исклучиво врз применливите принципи и одредби на меѓународното јавно право. Само заинтересираните влади можат да бараат арбитражна постапка и да учествуваат во неа.

7. Оваа спогодба останува во сила шест месеци од датумот на приемот на нотата со која една влада ја известува другата за својата намера повеќе да не биде страна договорничка на оваа спогодба. Во тој случај, одредбите на Спогодбата во однос на гаранциите дадени за време додека Спогодбата била во сила, и понатаму остануваат во сила за време на траењето на тие гаранции, но во никој случај не подолго од двасет години по откажувањето на Спогодбата.

8. Оваа спогодба влегува во сила на денот кога владата домаќин со нота ќе ја извести владата гарант дека Спогодбата е одобрена, согласно со уставната постапка на владата домаќин. Со влегувањето во сила на оваа спогодба, се става вон сила и престанува да важи Спогодбата за инвестиционите гаранции, склучена на 15 август 1952 година во Вашингтон со размена на ноти.

По приемот на нотата на Вашата екселенција, во која се наведува дека погоре споменатите одредби се прифатливи за владата на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, владата на Соединетите Американски Држави ќе смета дека оваа нота и вашиот одговор на неа претставуваат Спогодба помеѓу нашите две влади во врска со овој предмет и дека Спогодбата влегува во сила во согласност со горната точка 8."

Имам чест да Ве известам дека владата на Социјалистичка Федеративна Република Југославија

confirms the Agreement reached as stated in Your Note and considers that that Note and this reply constitute the component parts of the Agreement between the Government of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia and the Government of the United States of America on guaranties for American private investments against noncommercial risks.

Accept, Mr. Ambassador, assurances of my highest consideration.

Janko Smole (s.)

Member of the Federal Executive
Council and Federal Secretary for
Finance of the Socialist Federal
Republic of Yugoslavia

Malcolm Toon
Ambassador of the United
States of America in
Beograd

ја потврдува постигнатата Спогодба, како што е наведено во нашата нота, и смета дека таа нота и овој одговор претставуваат составен дел од Спогодбата помеѓу владата на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и владата на Соединетите Американски Држави за гаранциите на американските приватни инвестиции во Југославија против некомерцијални ризици.

Примете, господине амбасадоре, уверување за моето најдлабоко почитување.

Јанко Смоле

член на Сојузниот
извршен совет и сојузен
секретар за финансии на
Социјалистичка
Федеративна Република
Југославија

Малколм Тун
амбасадор на
Соединетите
Американски Држави
Белград

Annex

AIDE MEMOIRE

In Article 72 of the Law on the Resources of Economic Organizations ("Official Gazette of the SFRY", № 10/1968), there is the following provision:

"If a foreign partner wishes to transfer the rights and duties referred to under the contract to a foreign legal or physical person or to another domestic economic organization, he must first offer, in writing, a transfer of the rights and duties referred to under the contract to the domestic economic organization in which the resources are invested.

The domestic economic organization, unless otherwise provided for under the contract, must within six days after the day of receipt of the offer forward a statement to the foreign partner on acceptance or non-acceptance of the offer.

If a foreign partner carries out a transfer of the rights and duties referred to under the contract, contrary to the provision of paragraph one of this Article without making an offer to the domestic economic organization beforehand, or if he carries out a transfer of the rights and duties referred to under the contract under conditions which are, for the persons to which the transfer has been made, more favorable than the conditions offered to the domestic economic organization, then the domestic economic organization in which the resources are invested may demand, in a complaint lodged with a competent economic court, that the transfer of the rights and duties referred to under the contract be cancelled and that the rights and duties referred to under the contract be transferred, under the same conditions, to the domestic economic organization.

A complaint against a violation of the first option right on transfer of the rights and duties referred to under the contract may be lodged within thirty days after the day when the domestic economic organization learned about the transfer or about the more favorable conditions of the transfer.

Transfer of the rights and duties of a foreign legal or physical person to another foreign person or to the domestic economic organization is entered in the register referred to under Article 69 of the Law on the Resources of Economic Organizations. A notification of the transfer of the rights and duties referred to

Прилог

ЕД MEMOAR

Во Законот за средствата на стопанските организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 10/68), во член 72 постои следната одредба:

„Ако странскиот содоговарач сака правата и обврските од договорот да ги пренесе врз странско правно или физичко лице или друга домашна стопанска организација, тој е должен преносот на правата и обврските од договорот претходно да ѝ го понуди во писмена форма на домашната стопанска организација во која се вложени средствата.

Домашната стопанска организација, доколку со договорот не е определено поинаку, должна е во рок од шеесет дена од денот на приемот на понудата да му достави на странскиот содоговарач изјава за прифаќање или неприфаќање на понудата.

Ако странскиот содоговарач изврши пренос на правата и обврските од договорот противно на одредбата на ставот 1 од овој член без претходна понуда до домашната стопанска организација или ако изврши пренос на правата и обврските од договорот под услови кои се поповољни за лицата врз кои е извршен преносот — од условите понудени на домашната стопанска организација, домашната стопанска организација во која се вложени средствата може со тужба кај надлежниот стопански суд да бара преносот на правата и обврските од договорот да се поништи и правата и обврските од договорот да се пренесат, под истите услови, на таа домашна стопанска организација.

Тужба поради повреда на предимственото право на пренос на правата и обврските од договорот може да се поднесе во рок од триесет дена од денот кога домашната стопанска организација узнала за преносот односно за поповољните услови на преносот.

Преносот на правата и обврските на странското правно или физичко лице врз друго странско лице или врз домашна стопанска организација се запишува во регистарот од членот 69 на Законот за средствата на стопанските организации. Пријава за преносот на правата и обврските од договорот е дол-

under the contract must be submitted by the foreign person carrying out this transfer within a period of thirty days after the date of the conclusion of a contract on the transfer."

The Government of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia considers that the above-quoted provision of Article 72 of the Law on the Resources of Economic Organizations, although it is not directly connected with the Agreement on Investment Guaranties signed between the Government of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia and the Government of the United States of America, is not in contradiction to the above-mentioned Agreement.

Beograd, January 18, 1973

Janko Smole, (s.)
Member of the Federal Executive
Council and Federal Secretary for
Finance of the Socialist Federal
Republic of Yugoslavia

жно да поднесе странското лице што го врши тој пренос во рок од триесет дена од денот на склучувањето на договорот за пренос."

Владата на Социјалистичка Федеративна Република Југославија смета дека напред цитираната одредба на член 72 од Законот за средствата на стопанските организации иако не е во директна врска со Спогодбата за инвестиционите гаранции потпишана помеѓу владата на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и владата на Соединетите Американски Држави, не е во спротивност со гореспоменатата спогодба.

Белград, 18 јануари 1973 година

Јанко Смоле,
член на Сојузниот
извршен совет и сојузен
секретар за финансии на
Социјалистичка
Федеративна Република
Југославија

Член 3

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

376.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ СРЕДСТВА НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ЗА НАМИРУВАЊЕ НА ТРОШОЦИТЕ НАСТАНАТИ ВО ВРСКА СО СУЗБИВАЊЕТО НА ЛИГАВКАТА И ШАПОТ

Се прогласува Законот за обезбедување средства на федерацијата за намирување на трошоците настанати во врска со сузбивањето на лигавката и шапот, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 17 мај 1973 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 17 мај 1973 година.

ПР бр. 198
18 мај 1973 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ СРЕДСТВА НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ЗА НАМИРУВАЊЕ НА ТРОШОЦИТЕ НАСТАНАТИ ВО ВРСКА СО СУЗБИВАЊЕТО НА ЛИГАВКАТА И ШАПОТ

Член 1

Од средствата на постојаната буџетска резерва на федерацијата, согласно одредбите на овој закон, ќе се намираат трошоците настанати во врска со преземените превентивни мерки за спречување на појавата на лигавката и шапот во граничниот појас, во износ до 30.505.000 динари.

Средствата кои со решение на Сојузниот извршен совет 01 бр. 229 од 21 март 1973 година му се доделени на Сојузниот секретаријат за земјодел-

ство од тековната буџетска резерва на Буџетот на федерацијата за 1973 година за намените од овој закон, влегуваат во износот од став 1 на овој член.

Член 2

Од износот од член 1 од овој закон ѝ се дава на Социјалистичка Автономна Покраина Војводина, без обврска за враќање, износот од 24.505.000 динари за намирување на трошоците во врска со преземените превентивни мерки за спречување на појавата на лигавката и шапот во граничниот појас на својата територија во 1972 година.

Износот од 6.000.000 динари, што со решението од член 1 став 2 од овој закон му е доделен на Сојузниот секретаријат за земјоделство, ќе се пренесе во тековната буџетска резерва на Буџетот на федерацијата за 1973 година.

Член 3

Се овластува Сојузниот извршен совет да ја утврди височината на вкупните средства во рамките на средствата од член 2 став 1 на овој закон, да ја одреди нивната поблиска намена и да ги утврди општините во граничниот појас на чии територии настанале трошоците во врска со сузбивањето и преземените превентивни мерки за спречување на појавата на лигавката и шапот кои се намируваат врз товар на средствата од член 2 став 1 на овој закон.

Член 4

Овој закон влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

377.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА ОДАНОЧУВАЊЕ НА ПРОИЗВОДИ И УСЛУГИ ВО ПРОМЕТОТ

Се прогласува Законот за дополненија на Законот за оданочување на производи и услуги во про-

метот, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 17 мај 1973 година и на седницата на Стопанскиот собор од 17 мај 1973 година.

ПР бр. 196
18 мај 1973 година
Белград

Претседател
на Сујузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

ЗАКОН

ЗА ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА ОДАНОЧУВАЊЕ НА ПРОИЗВОДИ И УСЛУГИ ВО ПРОМЕТОТ

Член 1

Во Законот за оданочување на производи и услуги во прометот („Службен лист на СФРЈ“, бр. 33/72 и 55/72), во член 36 став 1 точка 35 по зборовите: „Сојузот на комунистите на Југославија“ зборот: „и“ се заменува со записка, а на крајот се додаваат записка и зборовите: „на јубиларни значки и медалјони што ги издаваат Претседателството на Сојузот на младината на Југославија и Југословенскиот одбор за изградба на спомен-обележје на местото на загинавањето на Иво Лола Рибар на Гламоч-Поле и на медалјони и значки што ги издава Сојузниот одбор на Сојузот на здруженијата на борците на Народноослободителната војна за изградба на Спомен-домот на борците на Народноослободителната војна и младината на Југославија во Кумровец“.

По-став 1 се додава нов став 2, кој гласи:

„Сојузниот извршен совет, по предлог од Сојузниот одбор на Социјалистичкиот сојуз на работниот народ на Југославија, може да ги ослободи од плаќање основен данок на промет на производи и другите значки, медалјони и слично, што се издаваат по повод настаните што се од посебно значење за народите и народностите на Југославија.“

Досегашните ст. 2 и 3 стануваат ст. 3 и 4.

Член 2

Овој закон влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

378.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

УКАЗ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ПРЕСТАНОК НА ВАЖЕЊЕТО НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗВРШУВАЊЕ НА КРИВИЧНИТЕ САНКЦИИ

Се прогласува Законот за престанок на важењето на Законот за извршување на кривичните санкции, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 17 мај 1973 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 17 мај 1973 година.

ПР бр. 199
18 мај 1973 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сујузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ПРЕСТАНОК НА ВАЖЕЊЕТО НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗВРШУВАЊЕ НА КРИВИЧНИТЕ САНКЦИИ

Член 1

Законот за извршување на кривичните санкции („Службен лист на СФРЈ“, бр. 3/70) престанува да важи со денот одреден со републичкиот односно покраинскиот закон, а најдоцна на 31 декември 1973 година.

Законот за извршување на кривичните санкции се применува на воените лица додека со сојузен закон не се уреди поинаку.

Член 2

Со денот на престанокот на важењето на Законот за извршување на кривичните санкции престануваат да важат следните прописи: Наредбата за социјалното осигурување на лицата на издржување на казните („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 64/50), Упатството за водење статистика за извршувањето на казните лишување од слобода и на воспитната мерка упатување во воспитно-поправен дом („Службен лист на СФРЈ“, бр. 1/69), Правилникот за униформата и за ознаките на звањата на припадниците на стражата на казнено-поправните установи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/70), Упатството за употреба на огненото оружје и другите средства на принуда од страна на припадниците на стражата на казнено-поправните установи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/70) и Упатството за извршување на смртната казна („Службен лист на СФРЈ“, бр. 8/71).

Член 3

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

379.

Врз основа на Уставните амандмани IX точка 1 став 3 и XXX точка 2 под 6 и член 276 од Деловникот на Сојузната скупштина, Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 17 мај 1973 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 17 мај 1973 година,

откако го разгледа Извештајот и предлогот на мерките на Сојузниот извршен совет за проширување на стопанската соработка на Социјалистичка Федеративна Република Југославија со земјите во развој,

имајќи предвид дека развивањето на сестрана стопанска соработка со земјите во развој е битен составен дел од политиката на неврзаност на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, во настојувањето Социјалистичка Федеративна Република Југославија, во согласност со својата положба и можности, да придонесе за остварување на заеднички прифатените обврски во документите на неврзаните земји, на Организацијата на обединетите нации, на Групата на 77 земји во развој и на Конференцијата на Обединетите нации за трговија и развој,

водејќи сметка дека кон соработка со земјите во развој Социјалистичка Федеративна Република Југославија е упатена по својата стопанска структура, со неа да ја проширува можноста за рамноправно и порационално вклучување во меѓународната поделба на трудот, со тоа да обезбедува постабилен развој на сопственото стопанство и поуспеш-

мо користење на својата економско-географска по-
ложба, развивајќи односи и со други региони,
донесува

РЕЗОЛУЦИЈА

ЗА УНАПРЕДУВАЊЕ НА ЕКОНОМСКИТЕ ОДНО- СИ НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕ- ПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА СО ЗЕМЈИТЕ ВО РАЗВОЈ

I

1. Тргувајќи од основните начела на полити-
ката на неврзаност а бидејќи и самата е земја во
развој, Социјалистичка Федеративна Република Ју-
гославија и натаму, заедно со другите земји, ќе
вложува усилби да се обезбеди порамноправна по-
ложба на земјите во развој во светското стопанство
и да им се дава позначајна поддршка на нивните
планови за развој. Во тоа потпирањето врз сопстве-
ните сили и политиката на поинтензивна економска
соработка меѓу земјите во развој — претставуваат
клучни компоненти на нивниот напредок и побрз
развој, покрај одговорноста во помошта за развој
што ја имаат развиените земји.

Во примената на заеднички усвоените концеп-
ции и ставови на неврзаните земји во развој, Југо-
славија и натаму активно ќе се залага за оствару-
вање на целите поставени на Меѓународната стра-
тегија на развојот за втората декада на ООН за
развој, за побрзо разбременување од презадолжено-
ста која на земјите во развој, им ја стеснува мож-
носта за побрз развој и за олесненија што би при-
донеле за забрзан стопански развој на тие земји.

2. Заедно со другите земји во развој Југославија
максимално ќе се заложува при претстојните прего-
вори за реформата на меѓународниот монетарно-
финансиски систем да се обезбеди поповолна по-
ложба на земјите во развој и демократски одно-
си во решавањето на прашањата од таа област. Таа
исто така ќе се залага за рамноправно и сфисако
учество на земјите во развој во претстојните мул-
тилатерни трговски преговори во рамките на ГАТТ,
а и во решавањето на другите битни прашања на
светското стопанство.

3. Југославија ќе работи на тоа со меѓусебни
повластици да се поттикнува унапредувањето на
трговијата и на сите други видови економска со-
работка меѓу земјите во развој, а, исто така, да се
отстрануваат оние облици на односи со развиените
земји што ги ставаат во понеповолна положба дру-
гите земји во развој.

4. Како социјалистичка неврзана земја во раз-
вој, Југославија ја поддржува таквата економска
соработка меѓу земјите во развој која дава што по-
големо и поделосни можности за нивниот побрз и
поусогласен развој врз билатерална, регионална и
меѓурегионална основа. Оваа соработка треба да се
темели врз принципите на полна рамноправност
и заемна корист.

5. Индустриската и технолошката производст-
вена кооперација, заснована врз рамноправна осно-
ва, станува сè позначаен фактор на развојот на
меѓународните економски односи. Сè поинтензивно-
то поврзување на нашата земја на тоа подрачје со
земјите во развој е еден од битните предуслови за
остварување на стабилна и долгорочна соработка
на повисоко ниво.

6. Југославија, поради тоа, ќе ја негува и на-
таму ќе ја унапредува меѓусебната долгорочна со-
работка и ќе настојува разни облици на заеднички
вложувања и на заедничка одговорност во оствару-
вањето на стопанските проекти да добијат што по-
веќе место во нашите односи со земјите во развој.

7. Југославија ќе се залага за почитување на
принципот секоја земја трајно да ја врши сувере-
носта над своите природни извори и да врши ди-
ректна контрола на стратешките економски дејнос-
ти. При тоа ќе се придржува кон принципот на
почитување на националното законодавство и меѓу-
себно утврдените договорни обврски. Раководејќи

се од принципот на солидарност и со заемен инте-
рес за долгорочно поврзување, Југославија посебно
внимание ќе им посветува на оние граници и оние
видови стопанска соработка што можат непосредно
да придонесуваат за побрзиот обостран стопански
развој.

8. Во условите на сè поинтензивна експанзија
на југословенското стопанство на странските паза-
ри, пласманот на капиталните добра неминовно ба-
ра кредитирање според условите на светскиот па-
зар и е неопходно да се обезбедат трајни финанси-
ски средства за остварување на овој вид соработка.

9. Неопходно е во соработката со земјите во раз-
вој да се вклучат и југословенските деловни банки.
Со поддржување на нашите стопански организации
што работат во земјите во развој и со воспоставу-
вање на соработка со кредитно-финансиските уста-
нови на тие земји, деловните банки можат да дадат
значаен поттик за развивање на стопанските врски
со нив.

10. Научно-техничката соработка на Југослави-
ја со земјите во развој, покрај своето политичко
значење, се јавува сè повеќе и во функцијата за
унапредување на стопанската соработка со тие
земји. Затоа е потребно во таа област да се решат
сите отворени прашања што во последниве години
го спречуваа проширувањето на таа соработка. Пред
сè е потребно да се обезбеди финансирање на оваа
соработка и законски да се регулира статусот на
југословенските стручњаци што работат во земјите
во развој.

11. Со ангажирање на сите одговорни политич-
ки, самоуправни и државни фактори, треба да се
обезбеди структурата и правците на нашата сто-
панска соработка со странство да се усогласуваат
со нашата основна ориентација во меѓународните
односи, која се темели врз долгорочни интереси на
нашиот стопански развој. Тоа значи, покрај проши-
рување на економската соработка со земјите во
развој, и подобар регионален распоред на таа со-
работка а и поголема диверзификација по земји.

12. За таа цел е потребно да се донесат ната-
мошни системски и други мерки, што ќе овозможи
долгорочно планирање на соработката на нашите
стопански организации со партнерите од земјите во
развој.

II

Сојузната скупштина, водејќи сметка за неоп-
ходноста од поинтензивна и поширока стопанска со-
работка со земјите во развој, ги утврдува следните
мерки за остварување на гореизнесените насоки.

1. На планот на проширувањето на економската
соработка со земјите во развој, како една од стра-
тешките цели на нашата надворешно-економска
политика, е потребно да се догради и да се направи
долгорочен веќе утврден претференцијален трет-
ман во односите со тие земји. Постојната Спогод-
ба за претференцијалните царини помеѓу шеснаесет-
те земји во развој, како и Спогодбата за проширу-
вањето на трговијата и за стопанската соработка
помеѓу СФРЈ, АРЕ и Индија, треба да претставу-
ваат основа за постепено проширување на царин-
ските олесненија и врз другите земји во развој што
ќе изразат таков интерес. Со тоа ќе се остварат
можностите за пошироко хоризонтално поврзување
со земјите во развој, што ќе поттикне размена во
обата правца.

2. Посебно внимание треба да ѝ се посвети на
правовремената изработка на среднорочниот и дол-
горочниот биланс на неопходните стоки, на основ-
ните сировини и репроматеријали што нашата земја
ги увезува од земјите во развој, со обезбедување
на мерки за неговата реализација, како и на оние
видови меѓусебна соработка што отвораат можност
за долгорочна соработка и за поделба на трудот врз
база на комплементарност на нашите стопанства.

3. Во натамошната разработка на надворешно-
трговскиот и девизниот систем треба да се води
сметка за потребата од долгорочно поврзување на
нашите организации на здружениот труд со делов-
ните партнери од земјите во развој и за потребата

од склучување на долгорочни аранжмани за меѓу-себните испораки на стоки. При измената во над-ворешнотрговскиот и девизниот режим, на органи-зациите на здружениот труд што влегуваат во дол-горочни аранжмани е потребно да им се обезбеди врз договорите за долгорочна соработка да можат да ги применуваат прописите што важеле на денот на регистрацијата на тој договор, ако тоа е попо-вољно за содоговарачите или ако тие, спогодбено, не го уредат одреденото прашање поинаку.

4. Потребно е да му се посвети поголемо внима-ние на поширокото развивање и унапредување на соработката и во другите области на стопанството (туризмот, поморскиот, друмскиот и воздушниот со-обраќај, поштенските и телеграфските услуги) и за таа цел да се склучат соодветни спогодби за со-работка со секоја земја во развој каде што за тоа постојат заемни интереси. Исто така треба да ѝ се посвети внимание на соработката во оние области што придонесуваат за зајакнување на безбедноста и не-зависноста на земјите во развој.

5. Неопходно е да се стимулира и да се развива размената на економски информации со земјите во развој, при што посебна улога има Стопанската ко-мора на Југославија. Исто така треба да се поттикну-ва учеството на нашите стопански организации на саемите во земјите во развој и учеството на земјите во развој на саемите во Југославија — со одобру-вање на соодветни повластици.

6. Извозот на стоки и услуги, изведувачето на инвестициони работи и поморскиот превоз со зем-јите во развој, потребно е да се поттикнуваат со соодветни мерки.

7. Со општествен договор и со самоуправни спо-годби помеѓу организациите на здружениот труд што се занимаваат со изведувачето на инвестициони работи и со извоз, треба да се утврдат условите за настапување во земјите во развој за да се обезбеди подобра координација и поголем деловен успех.

8. При увозот од земјите во развој исто така треба да се обезбедат одредени олесненија базирани врз преференцијален третман и да се врши ди-ректно купување на најважните стоки што ги произ-ведуваат земјите во развој. Треба да се преземат потребни мерки увозот на сезонски артикли да се врши во најповолно време и да се обезбеди регио-нално насочување на набавките.

9. Фондот за кредитирање и осигурување на из-возните работи претставува значаен инструмент за унапредување на економската соработка со земјите во развој, и треба да му се обезбедат соодветни средства во износи што ќе овозможат реализација на обемот на извозот предвиден со среднорочниот план. Додека не се обезбедат доволни финансиски средства од други извори, потребно е според меѓу-републичкиот договор, на Фондот за кредитирање да му се обезбедат долгорочни кредити на Народ-ната банка на Југославија од примарната емисија со повластена каматна стапка. Од тие средства на Фондот да се утврди соодветен процент што намен-ски ќе се употребува за кредитирање на работите во земјите во развој. За истата цел да се донесе што побргу закон за учество на федерацијата во фи-нансирањето на обврските по осигурување од не-комерцијални ризици.

Во кредитирањето на инвестициите да се вклучат и студиите, проектите и други слични предин-вестициони вложувања на стопанските организации

10. Раководејќи се од принципот за солидарност и помош на најмалку развиените меѓу земјите во развој, Југославија ќе преземе мерки за давање по-себен преференцијален третман на стоките од тие земји. Таа, во границите на своите можности, ќе настојува да им овозможи услови за кредити попо-вољни од условите вообичаени за другите земји во развој и поповолни олесненија во доменот на техничката соработка.

11. Сојузната скупштина им препорачува на социјалистичките републики и социјалистичките автономни покраини, во рамките на своите надлеж-ности и можности, да ги ослободуваат од одредени

фискални обврски стопанските организации од сво-јата територија што основаат мешовити или сопстве-ни претпријатија во најмалку развиените земји во развој.

III

Прифаќајќи ја програмата на мерките што ги предложи Сојузниот извршен совет во согласност со социјалистичките републики и социјалистичките автономни покраини, Сојузната скупштина ги обврзува органите на федерацијата во најкраток рок да донесат прописи од својата надлежност за оствару-вање на тие мерки.

Сојузните, републичките и покраинските органи и организации, организациите на здружениот труд и нивните здруженија ќе ја насочат својата актив-ност според своите уставни и законски овласту-вања, кон остварување на заеднички договорените цели и задачи за унапредување на стопанската со-работка со земјите во развој утврдени со оваа ре-золуција.

Сојузна скупштина

АС бр. 821
18 мај 1973 година
Белград

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

Претседател
на Општествено-
политичкиот собор,
Радомир Коматина, с. р.

Потпретседател
на Соборот на народите,
Стојан Бјелајац, с. р.

380.

Врз основа на Уставниот амандман IX точка 1 став 3 и Уставниот амандман XXIII точка 2 став 1, Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 17 мај 1973 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 17 мај 1973 година, донесе

ОДЛУКА

**ЗА СКЛУЧУВАЊЕ НА ОПШТЕСТВЕН ДОГОВОР
ЗА ОСНОВАЊЕ НА ТИТОВ ФОНД ЗА СТИПЕН-
ДИРАЊЕ НА МЛАДИ РАБОТНИЦИ И НА РАБОТ-
НИЧКИ ДЕЦА**

1. Сојузната скупштина од името на Социјали-стичка Федеративна Република Југославија со Сојузот на комунистите на Југославија, Социјали-стичкиот сојуз на работниот народ на Југославија, Сојузот на синдикатите на Југославија, Сојузот на младината на Југославија и Стопанската комора на Југославија, ќе склучи Општествен договор за основање на Титов фонд за стипендирање на млади работници и на работнички деца.

2. Општествениот договор за основање на Тито-виот фонд за стипендирање на млади работници и на работнички деца ќе го потпише претседателот на Сојузната скупштина.

3. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Сојузна скупштина

АС бр. 819
17 мај 1973 година
Белград

Претседател на
Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

Претседател на
Општествено-политичкиот
собор,
Радомир Коматина, с. р.

Потпретседател на
Соборот на народите,
Стојан Бјелајац, с. р.

381.

По повод осумдесетгодишнината од раѓањето на другарот Тито, вистинскиот борец за правата на работничката класа и за изградбата на самоуправното социјалистичко општество во Југославија, на иницијатива на работните луѓе од Рудникот на бакар Мајданпек и Рударско-топилничарски басен Бор, со изразената согласност на работничката класа и сите работни луѓе на Југославија заради поттикнување, развивање и остварување на политиката на социјалистичкото самоуправно друштво во областа на образованието, стручното оспособување и усовршување на млади работници и работнички деца, врз основите на солидарноста, Сојузот на комунистите на Југославија, Социјалистичкиот сојуз на работниот народ на Југославија, Сојузот на синдикатите на Југославија, Сојузот на младината на Југославија, Сојузната скупштина од името на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и Стопанската комора на Југославија, врз основа на точка 2 ст. 1 и 2 од Уставниот амандман XXIII склучуваат

ОПШТЕСТВЕН ДОГОВОР

ЗА ОСНОВАЊЕ НА ТИТОВ ФОНД ЗА СТИПЕНДИРАЊЕ НА МЛАДИ РАБОТНИЦИ И НА РАБОТНИЧКИ ДЕЦА

Член 1

Работничката класа и работните луѓе на Југославија, нивните организации на здружениот труд и асоцијациите на тие организации, самоуправните интересни заедници, општествено-политичките, општествените организации, месните заедници и општествено-политичките заедници, заради создавање поповолни услови за образование, стручно оспособување и усовршување на млади работници и на работнички деца врз основа на солидарност, со овој договор основаат Титов фонд за стипендирање на млади работници и на работнички деца (во понатамошниот текст: Титовиот фонд).

Член 2

Титовиот фонд е општојугословенски фонд за стипендирање на млади работници и на работнички деца.

Во рамките на Титовиот фонд се образуваат Титови фондови во републиките и во автономните покраини.

Член 3

Титовиот фонд има основачи и членови.

Основачи на Титовиот фонд се организациите и заедниците што го склучиле овој договор.

Членови на Титовиот фонд можат да бидат основни и други организации на здружениот труд, нивни асоцијации, самоуправни интересни заедници, општествено-политички и други општествени организации, месни заедници, општествено-политички заедници, општествени фондови и други самоуправни организации и заедници, како и здружењата на граѓани и граѓани.

Член 4

Зачленувањето во Титовиот фонд е доброволно. Зачленувањето во Титовиот фонд се врши со доставување писмена пристапница до органите на управувањето на Титовиот фонд.

Членството во Титовиот фонд трае најмалку пет години.

Член 5

Основачите имаат права и обврски на членови на Титовиот фонд.

Членовите на Титовиот фонд имаат исти права и обврски.

Член 6

Титовиот фонд има својство на правно лице.

Својство на правно лице имаат и Титовите фондови во републиките и во автономните покраини.

Меѓусебните односи помеѓу Титовиот фонд и Титовите фондови образувани во републиките и во автономните покраини се уредуваат со писмена спогодба.

Член 7

Со Титовиот фонд управува Собранието на Титовиот фонд.

Со Титовите фондови образувани во републиките и во автономните покраини управуваат собранијата на тие фондови.

Собранието го сочинуваат делегати избирани од составот на основачите и членовите на Титовиот фонд односно на Титовиот фонд образувач во републиката односно во автономната покраина.

Во општината постојат совети како органи на Титовиот фонд образувач во републиката односно во автономната покраина.

Начинот на конституирање на органите на управувањето на Титовиот фонд односно на Титовиот фонд образувач во републиката или во автономната покраина, нивниот состав, како и правата и обврските на овие органи на управувањето, се уредуваат со правила што ги донесува собранието на секој од тие фондови.

Член 8

Собранието на Титовиот фонд:

а) донесува статут и други општи акти на Титовиот фонд;

б) утврдува единствени критериуми за стекнување и користење на средствата на Титовиот фонд;

в) утврдува единствени мерила за давање стипендии од средствата на Титовиот фонд;

г) донесува финансиски план и завршна сметка на Титовиот фонд;

д) и врши други работи што му се ставени во делокругот со правилата на Титовиот фонд.

Собранието на Титовиот фонд во републиката односно во автономната покраина, во согласност со статутот на Титовиот фонд и со единствените критериуми и мерила, ги донесува правилата и општите акти на Титовиот фонд во републиката односно во автономната покраина.

Советот во општината се грижи за зголемување бројот на членовите на Титовиот фонд и за условите на животот и работата, на стипендијантите, и врши други работи што му се ставени во делокруг со статутот односно со правилата на Титовиот фонд.

Собранието на Титовиот фонд го сочинуваат по три претставници на Титовиот фонд образувач во републиката, по два претставници на Титовиот фонд образувач во автономната покраина и по еден претставник на основачите.

Мандатот на членовите на Собранието трае пет години.

Член 9

Средствата за остварување на целите заради кои се основа Титовиот фонд се формираат од придонесот од основачите и членовите на Титовиот фонд, како и од подароци, завештанија и прилози од членовите на Титовиот фонд и од други правни лица и граѓани.

Со средствата од став 1 на овој член, што се уплатени во Титовите фондови образувани во републиките и во автономните покраини, управуваат собранијата на тие фондови.

Титовите фондови во републиките и во автономните покраини уплатуваат во Титовиот фонд спогодбено утврден износ на средства, кој не може да биде помал од 10% од вкупниот износ на средствата со кои управуваат.

Член 10

Основачите и членовите ги уплатуваат своите придонеси во Титовиот фонд во височина што ќе ја утврдат при преземањето на обврската за уплатување на тие придонеси.

Придонесите од став 1 на овој член и нивната височина се утврдуваат најмалку за период од пет години, со тоа што обврската за нивното уплатување се обновува една година пред истекот на тој период.

Членовите на Титовиот фонд редовно ги уплатуваат своите придонеси во износите на средствата утврдени за секоја година посебно, а најдоцна еден месец по усвојување на нивната завршна сметка.

Член 11

Завештанија на граѓани и подароци на правни лица и граѓани можат да се даваат во Титовиот фонд и под услов да се користат само за одредена намена во согласност со целите заради кои е основан Титовиот фонд.

Член 12

Републиките, автономните покраини и општините, во рамките на своите права и должности, ќе настојуваат членовите на Титовиот фонд да се ослободат од плаќање на даноци и придонеси на износот на средствата што се уплатуваат во Титовиот фонд.

Член 13

Средствата на Титовиот фонд се користат за стипендирање на млади работници и на работнички деца, на ученици и студенти од работнички семејства со ниски материјални примања, и тоа:

- а) за доквалификација или специјализација на млади работници, како и за други облици на нивно образование;
- б) за стипендирање на ученици на средни и студенти на виши и високи училишта, и
- в) за други потреби во остварувањето на целите заради кои е основан Титовиот фонд.

Член 14

Собранието на Титовиот фонд, врз основа на долгорочна програма за остварување на целите заради кои е основан Титовиот фонд, спогодбено со собранјата на Титовите фондови во републиките и во автономните покраини, може да донесува одлуки за нивното солидарно учество во обезбедување средства за стипендирање на млади работници и на работнички деца од подрачјата за кои се образувани Титовите фондови кои со своите средства не можат да обезбедат остварување на единствената политика на Титовиот фонд.

Член 15

Изборот на стипендијанти се врши по пат на конкурс, а врз основа на единствени критериуми. Единствените критериуми за избор на стипендијанти се:

- а) способноста на работникот односно на ученикот или студентот, успехот на работникот на работното место, или успехот на ученикот или студентот во учењето;
- б) материјалната положба на работникот односно на семејството на ученикот или студентот;
- в) морално-политичките квалитети на работникот односно на ученикот или студентот;
- г) други критериуми утврдени со статутот на Титовиот фонд.

Со стипендијантот на Титовиот фонд се склучува договор со кој се утврдуваат условите на стипендирањето, правата и обврските на стипендијантот на Титовиот фонд.

Член 16

За исклучителни успеси во школувањето на стипендијантите кои исполнуваат и други услови утврдени со статутот односно со правилата на Титовиот фонд, се добива диплома: „Стипендијант на Титовиот фонд“.

Член 17

Предлог за измена и дополние на овој договор можат да поднесат секој основач на Титовиот

фонд, најмалку 10 членови на Титовиот фонд, Собранието на Титовиот фонд во републиката односно во автономната покраина.

Член 18

По потпишувањето на овој договор ќе се образува одбор од претставници на основачите на Титовиот фонд и од претставници на Титовите фондови образувани во републиката односно во автономната покраина, со задача да извршат подготвителни дејствија за спроведување на овој договор.

Член 19

Овој договор влегува во сила кога ќе го потпишат сите основачи на Титовиот фонд.

Член 20

Овој договор ќе се објави во „Службен лист на СФРЈ“.

17 мај 1973 година
Белград

СОЈУЗ НА КОМУНИСТИТЕ НА ЈУГОСЛАВИЈА

Член на Претседателството на Сојузот на комунистите на Југославија,

Фадиљ Хоџа, с. р.

СОЦИЈАЛИСТИЧКИ СОЈУЗ НА РАБОТНИОТ НАРОД НА ЈУГОСЛАВИЈА
Претседател на Сојузната конференција на Социјалистичкиот сојуз на работниот народ на Југославија,

Вељко Милатовиќ, с. р.

СОЈУЗ НА СИНДИКАТИТЕ НА ЈУГОСЛАВИЈА

Претседател на Советот на Сојузот на синдикатите на Југославија,

Душан Петровиќ-Шане, с. р.

СОЈУЗ НА МЛАДИНАТА НА ЈУГОСЛАВИЈА
Претседател на Претседателството на Конференцијата на Сојузот на младината на Југославија,

Владимир Максимовиќ, с. р.

СОЈУЗНА СКУПШТИНА
Претседател на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

СТОПАНСКА КОМОРА НА ЈУГОСЛАВИЈА
Претседател на Стопанската комора на Југославија,

Руди Колак, с. р.

382.

Врз основа на член 24 од Законот за Сојузниот извршен совет („Службен лист на СФРЈ“, бр. 32/71 и 54/71), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА АВТО-СЕРВИСОТ НА СОЈУЗНИТЕ ОРГАНИ

Член 1

Авто-сервисот на сојузните органи (во натамошниот текст: Авто-сервисот) основан со Уредбата за основувањето, начинот на работењето и финансирањето на техничките служби за потребите на сојузните државни органи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/63 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 31/65, 2/66 и 17/72), продолжува со работа под истиот назив како заедничка стручна техничка служба на Сојузниот извршен совет, на сојузните органи на управата и на сојузните организации (во натамошниот текст: сојузните органи).

Член 2

Авто-сервисот врши услуги на превоз со моторни возила и работи на одржување на возилата за потребите на сојузните органи освен за оние за кои Сојузниот извршен совет ќе одреди да можат да имаат автомобили и да го организираат нивното користење за своите службени потреби.

Авто-сервисот, со согласност на сојузниот секретар за правосудни и општи управни работи, може да врши услуги на превоз и одржување на возилата и за потребите на други органи, организации и поединци, ако вршењето на тие работи нема да влијае врз извршувањето на неговите задачи од став 1 на овој член. Сојузниот секретаријат за правосудни и општи управни работи може да одреди Авто-сервисот, во рамките на својот делокруг, да врши и други соодветни работи.

Член 3

Авто-сервисот врши услуги на превоз на сојузните органи за службените потреби со надоместок.

Член 4

Бројот, видот и типот на моторните возила, што се користат за потребите на сојузните органи, ги одредува Сојузниот извршен совет, на предлог од Авто-сервисот.

Член 5

Авто-сервисот има својство на правно лице.

Член 6

Со работата на Авто-сервисот раководи директор.

Директорот на Авто-сервисот го назначува и го разрешува од должноста Сојузниот извршен совет. Во поглед на работните односи на работниците на Авто-сервисот директорот има право и должности на старешина на сојузен орган на управата.

Член 7

Внатрешната организација на Авто-сервисот се засновува врз видовите на услугите и врз обемот и намената на одделните услуги.

Член 8

Средствата за вршење на редовната дејност и средствата за посебни намени на Авто-сервисот се обезбедуваат во буџетот на федерацијата.

Приходите што Авто-сервисот ги остварува се внесуваат во буџетот на федерацијата.

Распоредувањето и користењето на средствата за работа на Авто-сервисот се врши според прописите што важат за работата на сојузните органи.

Наредбодавец за извршување на претсметката на расходите и на финансискиот план на Авто-сервисот е директорот на Авто-сервисот.

Член 9

Заради разгледување на прашања од значење за унапредувањето на организацијата на Авто-сервисот и на услугите што ги вршат Авто-сервисот, како и заради давање соодветни предлози и мислења на Сојузниот секретаријат за правосудни и општи управни работи, се формира совет на Авто-сервисот.

Советот на Авто-сервисот го сочинуваат 7 до 11 членови, од кои две третини се претставници на корисниците на услугите, а една третина сочинуваат работниците на Авто-сервисот што ќе ги предложи советот на работната заедница на Авто-сервисот.

Членовите на советот на Авто-сервисот ги именува сојузниот секретар за правосудни и општи управни работи.

Член 10

Општите акти за внатрешната организација и за систематизацијата на работните места на Авто-сервисот, финансискиот план, завршната сметка и ценовникот на услугите, ги донесуваат директорот и советот на работната заедница, во согласност со сојузниот секретар за правосудни и општи управни

работи, а ценовникот и во согласност со сојузниот секретар за финансии.

Член 11

Со денот на влегувањето во сила на оваа уредба престанува да важи Уредбата за начинот на работењето и финансирањето на Авто-сервисот на сојузните органи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 11/69 и 17/72).

Член 12

Оваа уредба влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 146
16 мај 1973 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Џемал Биедик, с. р.

383.

Врз основа на член 31 став 1, а во врска со член 28 од Законот за општествена контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 25/72 и 35/72), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ДОПОЛНЕНИЕ НА ОДЛУКАТА ЗА ОДРЕДУВАЊЕ НА МАКСИМАЛНИТЕ ЦЕНИ ЗА ЕЛЕКТРИЧНАТА ЕНЕРГИЈА

1. Во Одлуката за одредување на максималните цени за електричната енергија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/73) во точка 4 на крајот се додаваат запирка и зборовите: „со тоа што купувачите и потрошувачите на електричната енергија во 1973 година да не можат да го менуваат тарифниот степен што го избрале на почетокот на таа година“.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 147
16 мај 1973 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Џемал Биедик, с. р.

384.

Врз основа на член 2 став 2 од Законот за патните исправи на југословенските државјани („Службен лист на СФРЈ“, бр. 6/73), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ПАТУВАЊЕ НА ЈУГОСЛОВЕНСКИ ДРЖАВЈАНИ ВО ЗЕМЈИТЕ СО КОИ ЈУГОСЛАВИЈА НЕ СКЛУЧИЛА СПОГОДБА ЗА УКИНУВАЊЕ НА ВИЗИ

1. Југословенските државјани, освен со поморска односно бродарска книшка, можат да патуваат со патна исправа без југословенска виза во сите земји со кои Југославија не склучила спогодба за укинување на визи, ако со тие земји има дипломатски или конзуларни односи,

2. Со влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за укинување на југословенската виза за патување на југословенски државјани во земји со кои Југославија не склучила спогодба за укинување на визите („Службен лист на СФРЈ“, бр. 46/68).

3. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 148

16 мај 1973 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Џемал Биедиќ, с. р.

385.

Врз основа на точка 2 од Одлуката за плаќањата во странство што ги вршат организациите на здружениот труд за давање услуги во меѓународниот стоковен и патнички промет („Службен лист на СФРЈ“, бр. 69/72), во спогодба со сојузниот секретар за финансии и со сојузниот секретар за надворешна трговија, сојузниот секретар за сообраќај и врски издава

НАРЕДБА

ЗА ТРОШОЦИТЕ НА РАБОТЕЊЕТО ШТО ОРГАНИЗАЦИИТЕ НА ЗДРУЖЕНИОТ ТРУД ЗА ДАВАЊЕ УСЛУГИ ВО МЕЃУНАРОДНИОТ СТОКОВЕН И ПАТНИЧКИ ПРОМЕТ МОЖАТ ДА ГИ ПЛАЌААТ ВО СТРАНСТВО

1. Организациите на здружениот труд за давање услуги во меѓународниот стоковен и патнички промет можат да ги плаќаат во странство трошоците одредени со оваа наредба.

2. Организациите што даваат услуги на превоз во железничкиот сообраќај можат да ги плаќаат, и тоа:

1) обврските по контокорентни пресметки со странски железнички управи по основ на превоз на патници и стоки во меѓународниот сообраќај;

2) провизиите на странски патнички агенции и организации за вршење услуги на железнички превоз;

3) пограничните услуги и услугите за влеча, трошоците за одржување на пејажни пруги и нивни постројки, како и трошоците за одржување на пругата и постројките во слободната зона во Солун;

4) тарифските попусти (рефакции), трошоците за враќањето на возарините и возните цени на превозот и транзитот;

5) членарините и котизациите на меѓународни сојузи и здруженија;

6) закупнината за странски средства на трудот, земени во закуп;

7) користењето на просториите и коначиштата во странски железнички станици за привремен одмор на службениот персонал;

8) штетите на странски железници или на други странски комитенти поради загуба на стоки или оштетувања на стоки при превозот во меѓународниот железнички сообраќај;

9) тековните нужни поправки на превозното средство што е затечено во сообраќајот во странство;

10) набавката на стручна литература потребна за оперативни цели (тарифи, возни редови, телепринтерски книги и др.);

11) трошоците за огласи што се однесуваат на известувањето на комитентите за одржувањето на линиите и сл.

3. Организациите што даваат услуги на превоз во поморскиот сообраќај можат да ги плаќаат, и тоа:

1) погонските материјали (гориво и мазиво);

2) лучките такси и лучките трошоци;

3) трошоците за истоварување, натоварување и претоварување (штивадорски трошоци);

4) провизиите на агенти, шпедитери и патнички, уреди, рефакциите и рабатите на поморски возарини;

5) тековните нужни поправки на дефекти на брод настанати во странски води, докувањето и поправките на хаварисан брод;

6) потрошните материјали и водата;

7) поштенските, телеграфските и телефонските услуги во странство;

8) закупнината за странски средства на трудот земени во закуп;

9) диспечот заштедите што ќе ги остварат странски натоварувачи и приматели на стоките;

10) кусоците и оштетувањата на стоките, како и штетите направени на лицата и објектите;

11) посебните такси и даноци во странство;

12) трошоците за дезинсекција, дератизација, перење на преслеки и чистење, ако тие услуги ги вршат странски правни и физички лица;

13) трошоците за приготвување на брод за истоварување односно натоварување, и за услуги извршени од страна на странски правни и физички лица;

14) трошоците за исхрана на екипажот и на странските патници на бродот за време на престојот во странство;

15) девизниот додаток на екипажот на бродовите, до височина на износот утврден со самоуправната спогодба;

16) личните доходи на странските работници привремено натоварени на југословенски брод;

17) трошоците за осигурување на бродовите на прекуморската пловидба кое се врши преку специјални осигурителни организации на бродари (P. and I. Clubs);

18) провизиите и другите надоместоци за банкарски услуги во странство;

19) придонесите и членарините на странски комори и на други меѓународни организации;

20) таксите за странски домови на поморци;

21) трошоците за лекување на членовите на екипажот заболени во странство;

22) патните трошоци на екипажот во странство за репатријација, натоварување и претоварување;

23) набавката на стручна литература потребна за оперативни цели (тарифи, возни редови, телепринтерски книги итн.);

24) трошоците за огласи што се однесуваат на известувањето на комитентите за одржувањето на линиите и сл.

4. Организациите што даваат услуги на превоз во речниот сообраќај можат да ги плаќаат, и тоа:

1) погонските материјали (гориво и мазиво);

2) пристанишните такси и пристанишните трошоци;

3) манипулативните трошоци (натовар, истовар и претовар);

4) тековните нужни поправки на дефекти на пловило, настанати во странство, и трошоците за поправка на хаварисани пловила;

5) трошоците на екипажот во странство (девизен додаток и исхрана);

6) потрошните материјали;

7) поштенските, телеграфските и телефонските услуги во странство;

8) рамувањето (рамнењето) на јаглен;

9) диспечот (заштедите што ќе ги остварат странски натоварувачи и приматели на стоките);

10) кусоците и оштетувањата на стоките, како и штетите направени на објектите, при превозот на стоките надвор од границите на Југославија;

11) тарифските попусти (рефакции) и провизиите на странски комитенти и шпедитери;

12) трошоците за лекување на членовите на екипажот заболени во странство;

13) реморкажите (превлекување на југословенски објекти со бродови на странски бродарства);
14) трошоците за агентирање што ги вршат странски бродарства или агенции;

15) патните трошоци на егзекутивниот персонал кој се упатува во странство заради натоварување на брод, односно заради враќање во земјата поради болест или отповик од должност;

16) придонесите и членарините на странски комори и на други меѓународни организации;

17) закупнината за странски средства на трудот земени во закуп;

18) набавката на стручна литература потребна за оперативни цели (возни редови, тарифи, телепринтерски книги и сл.);

19) трошоците за огласи што се однесуваат на известувањето на комитентите за одржувањето на линиите и сл.

5. Организациите што даваат услуги на превоз во воздушниот сообраќај можат да ги плаќаат, и тоа:

1) погонските материјали (гориво и мазиво и сл.);

2) надоместокот за користење на полетно-слетни патеки (такса за слетување и престој на авиони, како и такси за прелетувањата на странски воздушен простор);

3) трошоците за комерцијално-техничко прифаќање на авиони;

4) тековните нужни поправки и одржувањето на авиони;

5) обврските по контокорентни пресметки со странски компании по основ на превоз на патници и стоки во меѓународниот сообраќај;

6) ревизијата на мотори и делови, задолжителна според меѓународните норми;

7) сервисот во авион (трошоци на исхраната на патниците и сл.);

8) трошоците за прифаќање, престој и сместување на патниците во странство;

9) трошоците за превоз, освен воздушен, во странство;

10) тарифските попусти (рефакции) и провизиите на странски комитенти;

11) услугите на Меѓународното друштво за телекомуникации во воздушниот сообраќај (Sita Center);

12) закупнината за странски средства на трудот земени во закуп;

13) придонесите и членарините на странски здруженија и меѓународни организации;

14) потрошните материјали;

15) набавката на стручна литература потребна за оперативни цели (тарифи, возни редови, телепринтерски книги и сл.);

16) трошоците за огласи што се однесуваат на известувањето на комитентите за одржувањето на линиите и сл.

6. Организациите што даваат услуги на превоз во друмскиот сообраќај можат да ги плаќаат, и тоа:

1) погонските материјали (гориво и мазиво);

2) таксите и патарините за минување на возила преку странска територија и за престој на возила во странство;

3) трошоците за прибавување на дозволи, сертификати, карнети и сл. во врска со водење и превоз на стоки, под кои се подразбираат и трошоците на странски шпедитери за погвично експедирање на возила, трошоците на царинските прегледи на возила и прекувремената работа на странски царински органи во врска со овој преглед, како и трошоците на фитопатолошкиот и контролниот преглед на стоките;

4) трошоците за превозот на возила со други превозни средства (ферибот, скели, железница);

5) трошоците за спасување на стоки и возила во случај на сообраќајни незгоди и хаварии;

6) тековните нужни поправки на дефекти на возила настанати во странство;

7) закупнината за привремено закупени деловни простории и трошоците за одржување и користење на тие простории, поштенските, телеграфските и телефонските услуги и другите ситни трошоци врзани за извршување на услуги по склучени договори и аранжмани со странски партнери;

8) дневниците и патните трошоци на возачкиот и комерцијалниот извршен персонал во стокониот и патничкиот сообраќај;

9) патните трошоци на возачите што се упатуваат во странство заради преземање на возила или заради враќање во земјата поради болест или отповик;

10) трошоците за прибавување визи и пасоши, како и трошоците за продолжување на визи и пасоши во странство за службениот персонал;

11) придонесите и членарините на меѓународни организации;

12) закупнината за странски средства за работа земени во закуп;

13) набавката на стручна литература потребна за оперативни цели (тарифи, возни редови, телепринтерски книги и сл.);

14) трошоците за огласи што се однесуваат на известувањето на комитентите за одржувањето на линиите и сл.

7. Организациите што даваат лучки, пристанишни и аеродромски услуги можат да ги плаќаат, и тоа:

1) провизиите и тарифските попусти (рефакции) на странски шпедитери и на други странски комитенти;

2) трошоците за публикации и пропаганда во странство;

3) придонесите и членарините на меѓународни организации;

4) трошоците за задолжителните тестирања кај странски класификациони заводи и сл.

8. Организациите што даваат услуги на теглење, спасување и вадење на бродови и други пловни објекти можат да ги плаќаат, и тоа:

1) погонските материјали (гориво, мазиво и вода);

2) лучките такси и трошоци;

3) манипулативните трошоци во луки (натовар, истовар и претовар);

4) тековните нужни поправки на дефекти на бродови и на други пловни објекти и опрема, настанати во странство, како и трошоците за документирање;

5) трошоците на екипажот на бродови во странство (плати во девизи, девизен додаток и исхрана);

6) потрошните материјали;

7) патните трошоци во странство и трошоците за визи и пасоши за службениот персонал;

8) поштенските, телеграфските и телефонските услуги во странство;

9) провизиите, тарифските попусти (рефакции) и рабатите;

10) диспечот (заштедите што ќе ги остварат странски натоварувачи и приматели на стоките);

11) закупнината за странски средства на трудот земени во закуп;

12) трошоците за осигурување кај специјални осигурителни организации на бродари (Rand 1. Clubs);

13) трошоците за отштета за оштетувања настанати при извршувањето на услугите;

14) трошоците за стручни прегледи;

15) таксите за странски домови на поморци што се плаќаат согласно со меѓународни конвенции;

16) членарината на странски здруженија;

17) агенциските такси;

18) трошоците за лекување на членовите на екипажот заболени во странство;

19) набавката на стручна литература потребна за оперативни цели;

20) трошоците за огласи што се однесуваат на известувањето на комитентите;

21) трошоците на службените толкувачи;

22) трошоците на арбитражната постапка.

9) Организациите што даваат сообраќајни агенциски услуги можат да ги плаќаат, и тоа:

1) банкарските трошоци во странство;

2) провизиите на странски комитенти;

3) поштенските, телеграфските и телефонските услуги во странство;

4) трошоците за задолжителните странски обрасци Charter Party и сл.);

5) членарините на меѓународни здруженија;

6) посебните такси, судските и административните такси како и адвокатските хонорари;

7) набавката на стручна литература потребна за оперативни цели (огласи, реклами, и сл.).

10) Организациите што даваат шпедитерски услуги можат да ги плаќаат, и тоа:

1) провизиите, тарифските попусти (рефакции) и рабатите на странски комитенти;

2) закупнината за странски средства на трудот земен во закуп;

3) придонесите и членарините на меѓународни организации;

4) трошоците за визи и пасоши во странство за службениот персонал;

5) посебните такси, судските и административните такси и трошоците, како и адвокатските хонорари во странство;

6) набавката на стручна литература потребна за оперативни цели (тарифи, возни редови, телепринтерски книги и сл.);

7) трошоците за огласи што се однесуваат на известувањето на комитентите.

11. Организациите што даваат услуги на договорна контрола на квалитетот и квантитетот на стоки можат да ги плаќаат, и тоа:

1) трошоците и наградите на странски стручњаци заради квалитативен и квантитативен прием на стоки во странство;

2) аквизитерските односно договорните провизии, застапничките провизии и надоместоците на странски претпријатија и агенти врз основа на застапнички договори;

3) обврските спрема странски партнери што произлегуваат од заеднички работи врз основа на договорна контрола на квалитетот и квантитетот на стоките;

4) обврските спрема странски партнери од работи со гаранција на квалитетот и квантитетот на стоките;

5) трошоците на контролата на стоките спрема странски партнери од работите со странство;

6) посебните такси, судските и административните такси, трошоците за вештачење и адвокатските хонорари;

7) набавката на стандарди и друга стручна литература за контрола на стоките;

8) користењето на простории во странство за работите на контролата на стоките;

9) тековните нужни поправки на дефекти на возила настанати во странство, што се користат за работите на контролата на стоките;

10) поштенските, телеграфските и телефонските услуги во странство;

11) трошоците на материјалите за мострирање на контролата на стоките;

12) придонесите и членарините на меѓународни организации.

12. Организациите што даваат поштенски, телеграфски и телефонски услуги можат да ги плаќаат, и тоа:

1) услугите на пакетската служба (увоз и транзит);

2) услугите на писмоносниот транзит;

3) услугите на авионската служба (пренос на стоки со авион);

4) услугите на телеграфската служба;

5) услугите на телефонската служба;

6) услугите на радио-бродарската служба;

7) услугите на купонската служба (меѓународни купони за одговор);

8) штетите настанати во транзит и во втасување за загубени пратки, телеграфски и телефонски соопштениеја и сл.;

9) придонесите и членарините на меѓународни сојузи и организации;

10) набавката на стручни каталози, публикации и литература потребни за оперативни цели.

13. Организациите што даваат услуги на складирање можат да ги плаќаат, и тоа:

1) провизиите и тарифските попусти (рефакции) на странски шпедитери и други странски комитенти;

2) трошоците за публикации и пропаганда во странство;

3) трошоците на задолжителните тестирања кај странски класификациони заводи и сл.;

4) придонесите и членарините на меѓународни организации.

14. Оваа наредба влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1973 година.

Бр. 160/7

8 мај 1973 година

Белград

Сојузен секретар за
сообраќај и врски,
Благој Попов, с. р.

386.

Врз основа на член 4 став 1 и член 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА ЦИНК И ЛЕГУРИ ОД ЦИНК

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

— Одредување на остаток на цинк во прав (суво сеење) на сито — JUS C.A2.024

— Одредување на средниот пречник на честици на цинк во прав — JUS C.A2.025

2. Југословенските стандарди од точка 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел на ова решение.

3. Југословенските стандарди од точка 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 јули 1973 година.

Бр. 05-2035/1

18 април 1973 година

Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Милан Крајновиќ, с. р.

387.

Врз основа на член 29 став 1 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА СТАВАЊЕ ВОН СИЛА НА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ СТАНДАРД ЗА БАКАР И БАКАРНИ ЛЕГУРИ

1. Се ставаат вон сила следните југословенски стандарди:

Бакарен лим ладно валџан, со ди-
мензија и толеранција — — — JUS C.D4.500
донесен со Решението за југословенските стандарди
од областа на обоената металургија („Службен лист
на СФРЈ“, бр. 54/55);

Бакар — Класификација — — JUS C.D1.002
донесен со Решението за југословенските стандарди
за бакар и бакарни легури („Службен лист на
СФРЈ“, бр. 11/65);

Танки бакарни ленти, ладно валџани.
Форма и мери — — — — — JUS C.D3.700

Танки бакарни ламарини, ладно валџани.
Форма и мери — — — — — JUS C.D4.501
донесени со решението за југословенските стандар-
ди за бакар и бакарни легури („Службен лист на
СФРЈ“, бр. 8/67).

2. Ова решение влегува во сила осмиот ден од
денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 05-2036/1
18 април 1973 година
Белград

Директор
на Југословенскиот
завод за
стандардизација,
Милан Крајновиќ, с. р.

388.

Врз основа на Уставниот амандман XXIX, со-
гласно со Резолуцијата за основите на политиката
на општествено-економскиот развој на Југославија
во 1973 година, Сојузниот извршен совет, извршни-
те совети на социјалистичките републики и изврш-
ните совети на социјалистичките автономни покра-
ини се договорија за спроведување на политиката
на цените во 1973 година и во таа смисла утврдија

ДОГОВОР

ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА ПОЛИТИКАТА НА ЦЕНИТЕ ВО 1973 ГОДИНА

1. Сојузниот извршен совет и извршните совети
на републиките и на автономните покраини, во
извршување на своите права и обврски во соглас-
ност со Законот за општествена контрола на цените
и со другите прописи за цените, а заради спроведу-
вање на утврдената политика на цените во 1973
година ќе го одржуваат рамковното ниво и општото
ниво на зголемувањето на цените, што се предвиде-
ни со овој договор.

2. Заради остварување на овој договор, Сојуз-
ниот извршен совет и извршните совети на репу-
бликите и на автономните покраини, во рамките на
својата надлежност, навремено ќе преземаат неоп-
ходни економски и други мерки што влијаат врз
нивото и односите на цените, посебно на цените на
оние производи и услуги што се од значење за
единствениот југословенски пазар и за движењето
на животните трошоци.

Сојузниот извршен совет и извршните совети
на републиките и на автономните покраини во
остварувањето на задачите од претходниот став и
заради создавање постабилни односи на пазарот,
што треба да им овозможат на организациите на
здружениот труд самостојно да ги формираат цени-
те според условите на пазарот, ќе водат договорна
и меѓусебно усогласена политика и ќе преземаат
соодветни мерки во областа на распределбата, на
монетарните и кредитните односи, на даночната по-
лита, на дворовешнотрговската размена, девизното ра-
ботење, царинската заштита, на прометот на стоки и
услуги, на општествените стоковни и други резерви,
на инвестиционата политика и на општата и личната
потрошувачка.

3. Преземањето на мерките од точка 2 на овој
договор треба да обезбеди порастот на општото
ниво на цените од декември 1973 година во однос на

декември 1972 година да не ја премине рамката до
9%. Исто така треба да се обезбеди животните тро-
шоци во декември 1973 година да не пораснат над
13% во однос на декември 1972 година.

4. Сојузниот извршен совет во рамките на сво-
јата надлежност, со инструменти на економската
политика и со мерки на непосредна општествена
контрола на цените, ќе обезбеди цените на произ-
водите и услугите од неговата надлежност во 1973
година да не дејствуваат врз општиот пораст на
цените повеќе од 4,94% односно порастот на тие
цени во порастот на општото ниво, на цените од
околу 9% да нема да учествува со повеќе од 55%.

Порастот на цените на производите и услугите
од надлежноста на федерацијата ќе дејствува врз
зголемувањето на животните трошоци во 1973 го-
дина најмногу со 4,11%, односно заедно со цените
во заедничка надлежност на сите општествено-по-
литички заедници — најмногу со 7,75%.

Сојузниот извршен совет се обврзува дска на-
временно ќе обезбеди предуслови што ќе овозможат
да се одржи договореното општо ниво на цените и
на животните трошоци. Обврската за создавање на
овие предуслови пред сè се однесува на изборот и
примената на сите инструменти на економската по-
литика што овозможуваат ефикасно функционира-
ње на целокупниот стопански систем, а посебно на
единствениот југословенски пазар како интегрален
дел на системот.

5. Извршните совети на републиките и на авто-
номните покраини, почитувајќи ги своите специ-
фичности, ќе ја усогласуваат меѓусебно политиката
на цените на производите и услугите што кванти-
тативно позначајно влијаат врз функционирањето
на единствениот југословенски пазар, како и на
производите што непосредно влијаат врз животните
трошоци.

Во таа смисла, извршните совети на републи-
ките и на автономните покраини ќе утврдат режим
на непосредна општествена контрола на цените за:
електричната енергија, основните градежни мате-
ријали, освен цементот, и за железничкиот патнич-
ки и друмскиот патнички сообраќај, додека режимот
на цените за услугите во потесните општествено-по-
литички заедници ќе се утврди зависно од посебните
прилики на одделните подрачја.

Цените на сите видови патнички сообраќај, во
рамките на утврдените стапки, можат да се зголе-
мат од 1 јуни 1973 година.

Претпријатијата на јавниот автосообраќај ќе се
договорат во рамките на своето деловно здруже-
ние за зголемување на цените во друмскиот патнич-
ки сообраќај во границите на договорената стапка
на зголемување на цените од 15,5% за друмскиот
сообраќај во целост, при што ќе настојуваат да ги
ублажат постојните разлики во патничките та-
рифи.

6. Сојузниот извршен совет и извршните совети
на републиките и на автономните покраини, во рам-
ките на своите надлежности, ќе се ангажираат на
усовршување на постојните, и на донесување на
нови механизми за формирање на цените; на до-
несување на мерки заради спречување на монопол-
ското договарање за цените; на создавање предуслови
за изнаоѓање на долгорочни решенија по пат на
општествени договори за цените, со кои би се ре-
гулирале односите помеѓу одделни гранки и би се
изнаоѓале објективизирани механизми и поблиски
критериуми за реализација на политиката на це-
ните на битните комплекси на стопанската актив-
ност, од суровините до финалното производство,
вклучувајќи го и прометниот процес.

7. Сојузниот извршен совет и извршните совети
на републиките и на автономните покраини ќе
создаваат услови, во општественото договарање за
уредување на цените сè повеќе да учествуваат со-
одветните стопански асоцијации, стопански комори,
овластени претставници на општествено-политичка-
та заедница, а кога се во прашање цените на сто-
ките и услугите за широка потрошувачка — и
претставници на синдикатите, на заинтересираните

општествено-политички заедници, самоуправни интересни заедници и здруженија на непосредни потрошувачи.

8. Извршните совети на републиките и на автономните покраини во согласност со овој договор, ќе ги утврдат подетално условите и мерилата за уредување на цените од надлежноста на општините. Во рамките на тие услови и мерила општините самостојно ќе преземаат мерки на непосредна општествена контрола на цените, со тоа што по ставањето вон сила на Одлуката за максимирање на цените на сите производи и услуги да не можат да ги менуваат цените од својата надлежност додека републиките и автономните покраини не ги утврдат тие услови и мерила.

9. Извршните совети на републиките и на автономните покраини ќе преземат мерки со кои ќе се обезбеди порастот на цените на производите и услугите од нивната надлежност во 1973 година да нема да влијае врз општиот пораст на цените за повеќе од 2,99% односно порастот на тие цени, во рамките на порастот на општото ниво на цените од околу 9%, да нема да учествува повеќе од 33%.

10. Со оглед на тоа дека републиките, автономните покраини и општините ги контролираат цените за околу 47% од вкупната вредност на производите и услугите што влијаат врз животните трошоци, е потребно тие цени така да се регулираат што да обезбедат животните трошоци (врз основа на следењето од заводот за статистика) на одредено подрачје да не ги минат рамките утврдени со овој договор, односно 3,55%, т.е. заедно со цените што ги контролираат овие општествено-политички заедници — најмногу до 6,86%.

При утврдувањето на животните трошоци е земен предвид следниот пораст на цените на производите и услугите од надлежноста на републиките, автономните покраини и општините:

1) на индустриско-непрехранбени производи	4,5%
2) на услуги:	
— станбено-комунални	12,3%
— занаетчиски	8,7%
— железнички патнички сообраќај	20,8%
— градски сообраќај	13,2%
— електрична енергија во дистрибуција	18,0%
— друмски сообраќај	15,8%

При утврдувањето на животните трошоци е земен предвид и следниот пораст на цените на производите од заедничка надлежност на федерацијата и на републиките односно на автономните покраини:

1) на земјоделски производи	13%
2) „селски пазар“	13%

11. Извршните совети на републиките и на автономните покраини ќе обезбедат поместувањето на цените на производите и услугите од надлежноста на републиките, автономните покраини и општините, што влијаат врз животните трошоци, да се врши со динамика која ќе обезбеди зголемувањето на животните трошоци поради зголемување на тие цени да не изнесува во второто тримесечје повеќе од 1,65%, во третото тримесечје повеќе од 0,45% и во четвртото тримесечје повеќе од 0,35%.

12. Сојузниот извршен совет и извршните совети на републиките и на автономните покраини ќе преземаат потребни економски и организациони мерки на пазарот на земјоделски производи со кои ќе се обезбеди редовно снабдување на пазарот со тие производи, како и одржување на цените на тие производи во рамките на предвиденото зголемување за во областа на цените да не доаѓа до движења спротивни на стабилизационата политика и на одржувањето на животниот стандард.

13. Надлежните органи на општествено-политичките заедници ќе обезбедат цените на либерализираните производи и услуги да се движат во стабилизационите рамки.

Во согласност со либерализацијата на увозот, со општата положба на пазарот, а посебно со односот на понудата и побарувачката во одделни сектори, надлежните органи на општествено-политичките

заедници ќе го спроведуваат процесот на либерализацијата на цените, при што ќе водат сметка за влијанието на тие цени врз трошоците на работењето и врз животните трошоци. За поважните групи производи и услуги, овие органи ќе ја условуваат либерализацијата на цените со склучување самоуправна спогодба.

14. Непредвидените и недоволно предвидените неопходни зголемувања на цените ќе се вршат на сметка на расположивата резерва, која изнесува 0,40% од предвидениот пораст на општото ниво на цените. Ако, меѓутоа, во текот на 1973 година дојде до значајни промени на претпоставките врз кои се засновува овој договор, надлежните органи на општествено-политичките заедници ќе ја преиспитаат настанатата ситуација и ќе договорат соодветни решенија.

Иницијатива за преиспитување на настанатата ситуација може да даде надлежниот орган на секоја општествено-политичка заедница.

15. Табелите бр. 1 до 6 за стапките на растежот на цените, за динамиката на поместувањето на цените и за порастот на цените, што се дадени во посебен прилог, се составен дел на овој договор.

16. Надлежните органи на општествено-политичките заедници, во смисла на Законот за општествена контрола на цените, ќе донесуваат соодветни прописи за цените во рамките и по динамиката утврдени со овој договор. До донесувањето на овие прописи, важат цените формирани според постојните прописи.

17. Овој договор да се објави во „Службен лист на СФРЈ“.

01 бр. 50
15 мај 1973 година
Белград

За сојузниот извршен совет,
Никола Стојановиќ, с. р.

За Извршниот совет на СР Босна и
Херцеговина,
Шукрија Узуновиќ, с. р.

За Извршниот совет на СР Црна Гора,
Владо Стијеновиќ, с. р.

За Извршниот совет на СР Хрватска,
Владимир Стипетиќ, с. р.

За Извршниот совет на СР Македонија,
Горѓи Оровчанов, с. р.

За Извршниот совет на СР Словенија,
Маријан Доленц, с. р.

За Извршниот совет на СР Србија,
Миливоје Милићевиќ, с. р.

За Извршниот совет на САП Косово,
Илија Вакиќ, с. р.

За Извршниот совет на САП Војводина,
Карло Палиќ, с. р.

По извршеното споредување со изворниот текст е утврдено дека во текстот на Одлуката за одредување на максималните цени за шеќер, суви режанки од шеќерна репа и меласа, објавен во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 23/73, се поткраднала долунаведената грешка, та се дава

ИСПРАВКА
НА ОДЛУКАТА ЗА ОДРЕДУВАЊЕ НА МАКСИМАЛНИТЕ ЦЕНИ ЗА ШЕЌЕР, СУВИ РЕЖАНКИ ОД ШЕЌЕРНА РЕПА И МЕЛАСА

Во точка 10 став 1 по зборот: „шеќер“ треба да се додадат изоставените зборови: „и меласа“, а по

зборот: „шекерот“ — изоставените зборови: „и меласата“.

Од Сојузниот извршен совет, Белград, 16 мај 1973 година.

По извршеното споредување со изворниот текст е утврдено дека во текстот на Одлуката за утврдување на посебен износ на глобалната девизна квота за 1973 година за увоз на земјоделска механизација, објавен во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 27/73, на македонски јазик, се поткраднале долунаведените грешки, та се дава

ИСПРАВКА

НА ОДЛУКАТА ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ПОСЕБЕН ИЗНОС НА ГЛОБАЛНАТА ДЕВИЗНА КВОТА ЗА 1973 ГОДИНА ЗА УВОЗ НА ЗЕМЈОДЕЛСКА МЕХАНИЗАЦИЈА

Во точка 5 под а) под 4 наместо зборот: „односи“ треба да стои: „односно“.

Во точка 9 наместо зборот: „стопанство“ треба да стои: „земјоделство“.

Од Сојузниот извршен совет, Белград, 18 мај 1973 година

УСТАВЕН СУД НА ЈУГОСЛАВИЈА

ОДЛУКА

ЗА ОЦЕНА НА ЗАКОНИТОСТА НА ЧЛЕН 14 СТ. 3 И 4 НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА РАСПРЕДЕЛБА НА ЛИЧНИТЕ ДОХОДИ НА РАБОТНИЦИТЕ НА РАБОТНАТА ЕДИНИЦА „СТРУЧНИ СЛУЖБИ“ НА ПТТ — СООБРАКАЈОТ, ТИТОГРАД

I. Уставниот суд на Југославија, со решение У-бр. 178/72 од 4 октомври 1972 година, по барање на група работници од Титоград, поведе постапка за оценување на законитоста на член 14 ст. 3 и 4 од Правилникот за распределба на личните доходи на работниците на Работната единица „Стручни служби“ на ПТТ — сообраќајот Титоград, од 21 април 1972 година.

Со одредбите на член 14 ст. 3 и 4 од наведениот правилник е утврдено дека на работникот што поседува признаена стручна подготовка, при утврдувањето на појдовната основа на личниот доход, му припаѓаат 50 % од бројот на пресметковните поени, предвидени за стручната подготовка од ист степен здобиена со школско образование.

II. Оценувајќи ја законитоста на наведените одредби на правилникот, Уставниот суд на Југославија утврди дека тие одредби не се согласни со одредбите на чл 9 и 81 на Основниот закон за работните односи.

Со член 81 на Основниот закон за работните односи е пропишано дека основите што работната заедница ги утврдува според природата и особеностите на работата поаѓаат особено, покрај другото, и од стручната подготовка. Како стручна подготовка, во смисла на чл. 9 и 81 на Основниот закон за работните односи се подразбира не само стручната подготовка здобиена со школско образование туку и стручната подготовка здобиена низ пракса и признаена со прописи донесени врз основа на закон. Ако при установувањето на основите за распределба на личните доходи се вреднуваат и елементите како што е стручната подготовка, работната заедница со своите општи акти не може различно да ја вреднува стручната подготовка здобиена со школско образование и стручната подготовка од ист степен здобиена низ пракса и признаена со прописи донесени врз основа на закон.

III. Врз основа на член 241 точка 3 и член 247 од Уставот на СФРЈ, Уставниот суд

одлучи

Се укинуваат одредбите на член 14 ст. 3 и 4 на Правилникот за распределба на личните доходи на работниците на Работната единица „Стручни служби“ на ПТТ — сообраќајот, Титоград од 21 април 1972 година.

IV. Уставниот суд на Југославија ја донесе оваа одлука во состав: претседател судија Димо Кантарциски и судии: Иван Божичевиќ, Раде Главик, д-р Борислав Благоевиќ, Радојка Катиќ, д-р Александар Фира, Јоже Земљак, Таип Таипи, Боривоје Ромиќ, Гуро Меденица, д-р Стане Павлич, Ненад Петровиќ и д-р Иво Сунарик.

У бр. 178/72

22 февруари 1973 година
Белград

Го заменува претседателот
на Уставниот суд на
Југославија
судија,

Димо Кантарциски, с. р.

ОДЛИКУВАЊА

ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под и член 4 од Законот за одликувањата, одлучува да се одликува за дваесет и петгодишната работа и постигнати резултати во школувањето на воздухопловнотехничките кадри и за нивното стручно усовршување за вршење на одговорни должности како и за значаен придонес во јакнењето на борбената готовност на РВ и ПВО и на оружените сили на Социјалистичка Федеративна Република Југославија

СО ОРДЕН ЗА ВОЕНИ ЗАСЛУГИ СО ГОЛЕМА СВЕЗДА

Воздухопловнотехничката воена академија

Бр. 102

2 октомври 1972 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под и член 4 од Законот за одликувањата одлучува да се одликува по повод осумдесетгодишнината на животот и долгогодишната револуционерна работа, а за извонредни заслуги на полето на јавната дејност со која се придонесува за општиот напредок на земјата

СО ОРДЕН НА РЕПУБЛИКАТА СО ЗЛАТЕН ВЕНЕЦ

Грегорић д-р Павле.

Бр. 110

17 октомври 1972 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

**ПРЕТСЕДАТЕЛОТ
НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА
ЈУГОСЛАВИЈА**

врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 4 и член 4 од Законот за одликувањата одлучува да се одликува за дваесет и петгодишната работа и за постигнатите резултати во школувањето на офицерскиот кадар за интендантска и финансиска служба и за нивното стручно усовршување за вршење на одговорни должности на задачите на материјалното обезбедување за јакнање на борбената готовност на оружените сили на Социјалистичка Федеративна Република Југославија

**СО ОРДЕН НА НАРОДНАТА АРМИЈА СО
ЛОВОРОВ ВЕНЕЦ**

Воената економска академија.

Бр. 111
17 октомври 1972 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

**ПРЕТСЕДАТЕЛОТ
НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА
РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА**

врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 4 и член 4 од Законот за одликувањата одлучува да се одликува за високиот степен на обученоста и за постигнатите резултати во извршувањето на обемните специјални задачи во воздушниот сообраќај

**СО ОРДЕН ЗА ВОЕНИ ЗАСЛУГИ СО ГОЛЕМА
СВЕЗДА**

675. транспортна авијацијска ескадрила.

Бр. 114
24 октомври 1972 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

**ПРЕТСЕДАТЕЛОТ
НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА
РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА**

врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 4 и член 4 од Законот за одликувањата одлучува да се одликуваат за заслуги во развивањето и зацврстувањето на соработката и пријателските односи помеѓу Социјалистичка Федеративна Република Југославија и Република Венецуела

**СО ОРДЕН НА ЈУГОСЛОВЕНСКОТО ЗНАМЕ СО
ЛЕНТА**

д-р Edgar Sanabria, д-р Nestor Coll Brasini, Luis Esteban Rey.

Бр. 115
27 октомври 1972 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

СОДРЖИНА:

Страна

375. Закон за ратификација на Спогодбата помеѓу владата на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и владата на Соединетите Американски Држави за гаранциите на владата на Соединетите Американски Држави за американски приватни инвестиции во Југославија против некомерцијални ризици — — — —	905
376. Закон за обезбедување средства на федерацијата за намирување на трошоците настанати во врска со сузбивањето на ливавката и шапот — — — — —	911
377. Закон за дополненија на Законот за оданочување на производи и услуги во промет — — — — —	912
378. Закон за престанок на важењето на Законот за извршување на кривичните санкции — — — — —	912
379. Резолуција на унапредување на економските односи на Социјалистичка Федеративна Република Југославија со земјите во развој — — — — —	913
380. Одлука за склучување на Општествен договор за основање на Титов фонд за стипендирање на млади работници и на работнички деца — — — — —	914
381. Општествен договор за основање на Титов фонд за стипендирање на млади работници и на работнички деца — — — — —	915
382. Уредба за Авто-сервисот на сојузните органи — — — — —	916
383. Одлука за дополние на Одлуката за одредување на максималните цени за електричната енергија — — — — —	917
384. Одлука за патување на југословенски државјани во земјите со кои Југославија не склучила спогодба за укинување на визи — — — — —	917
385. Наредба за трошоците на работењето што организациите на здружениот труд за давање услуги во меѓународниот стоковен и патнички промет можат да ги плаќаат во странство — — — — —	918
386. Решение за југословенските стандарди за цинк и легури од цинк — — — — —	920
387. Решение за ставање вон сила на југословенскиот стандард за бакар и бакарни легури — — — — —	920
388. Договор за спроведување на политиката на цените во 1973 година — — — — —	921
Исправка на Одлуката за одредување на максималните цени за шеќер, суви режанки од шеќерна репа и меласа — — — — —	922
Исправка на Одлуката за утврдување на посебен износ на глобалната девизна квота за 1973 година за увоз на земјоделска механизација — — — — —	923
Одлука за оцена на законитоста на член 14 ст. 3 и 4 на Правилникот за распределба на личните доходи на работниците на Работната единица „Стручни служби“ на ПТТ — сообраќајот, Титоград — — — — —	923
Одликувања — — — — —	923
Меѓународни договори — — — — —	49

Ослободено од основниот данок на промет врз основа на мислењето на Републичкиот секретаријат за култура на СР Србија, бр. 413 55/72-03 од 15 август 1972 година

Издавач: Новинска установа „Службен лист на СФРЈ“, Белград, Јована Ристика 1 Пошт. факс 226.
— Директор и главен и одговорен уредник Душан Миловиќ, Улица Јована Ристика бр. 1 —
Почати Београдски графички завод, Белград, Булевар војводе Мишиќа бр. 11